നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി.ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം

V.

ശൈലേന്ദ്ര കുമാർ റായ് @ പാണ്ഡവ് റായ്

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 1441/2022)

2022 ഒക്ടോബർ 31

[ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡ്, ജസ്റ്റിസ് ഹിമ കൊഹ്‌ലി]

തെളിവ് നിയമം, 1872 - വകുപ്പ് 32 (1) - മരണ മൊഴി -പീനൽ കോഡ്, 1860- വകുപ്പുകൾ 302,376,341,448-ഇരയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുകയും തീകൊളുത്തുകയും ചെയ്തു - പ്രതിയെ ഇരയുടെ മരണ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 302, 341, 376, 448 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം സെഷൻസ് കോടതി ശിക്ഷിച്ചു - ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായം റദ്ദാക്കുകയും മരിച്ചയാൾ നൽകിയ പ്രസ്താവന മരണ മൊഴി എന്ന നിലയിൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് വിധിക്കുകയും പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയും ചെയ്തു - അപ്പീലിൽ, വിധിച്ചു : പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്ന് ഇരയുടെ മരണകാരണം പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ സെപ്റ്റിസീമിയ മൂലമാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു - ഇരയുടെ പ്രസ്താവന വകുപ്പ് 32 (1) ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നു, കാരണം, അതിൽ മരണ കാരണവും മരണത്തിൽ കലാശിച്ച ഇടപാടിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു - പ്രതി അവരുടെ മേൽ മണ്ണെണ്ണ ഒഴിച്ച് തീകൊളുത്തിയതായി അവരുടെ മൊഴിയിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നു - മരിച്ചയാളുടെ പ്രസ്താവന വകുപ്പ് 32 (1) ലെ വ്യവസ്ഥകൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നു, അത് തന്നെ പ്രസക്തമായ ഒരു വസ്തുതയാണ് - ഇത് ഒരു മരണമൊഴിയാണ് - പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് സംശയാതീതമായി തെളിയിച്ചു - ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കി- പ്രതിയെ, 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ജീവപര്യന്തം കഠിന തടവിനും 376-ാം

വകുപ്പ് പ്രകാരം 10 വർഷം കഠിന തടവിനും ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സെഷൻസ് കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നു - ഒരേസമയം ശിക്ഷകൾ നടപ്പിലാക്കും - തെളിവ് നിയമം, 1872- വകുപ്പ് 60.

തെളിവ് നിയമം, 1872- വകുപ്പ് 32 (1)-മരണമൊഴി - അതിന്റെ തെളിവെന്ന നിലയിലെ മൂല്യവും സ്വീകാര്യതയും - വിധിച്ചു : മരണമൊഴി മറ്റൊരു വിധത്തിലും സംശയാസ്പദമല്ലാത്തപ്പോൾ, മെഡിക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് തെളിവുകളിലൂടെ അത് സ്ഥിരീകരണമെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്ന ഒരു ചട്ടവുമില്ല - കൂടാതെ, സാധ്യമെങ്കിൽ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് മരണമൊഴി രേഖപ്പെടുത്തണമെന്നാണെങ്കിലും പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന മരണമൊഴി ആ കാരണത്താൽ മാത്രം സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല-ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ച് പോലീസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്ന മരണമൊഴി സ്വീകാര്യമാണോ അല്ലയോ എന്ന പ്രശ്നം തീരുമാനിക്കണം- കൂടാതെ, മരണമൊഴി ചോദ്യങ്ങളുടെയും ഉത്തരങ്ങളുടെയും രൂപത്തിലല്ല എന്ന വസ്തുത അതിന്റെ സ്വീകാര്യതയെയോ അതിന്റെ തെളിവ് എന്ന നിലയിലുള്ള മൂല്യത്തെയോ ബാധിക്കില്ല - ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ, മരണമൊഴി ഇരയുടെ തന്നെ വാക്കുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും അവരെ വായിച്ച് കേൾപ്പിക്കുകയും അതിനുശേഷം അവർ അതിൽ ഒപ്പ് വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു - പ്രസ്താവന നടത്തുമ്പോൾ ഇര ശരിയായ മാനസികാവസ്ഥയിലായിരുന്നു - ഇത് സ്വമേധയാ നൽകിയ മൊഴിയാണ്, സത്യമാണ്.

ക്രിമിനൽ നിയമം - തെളിവ് - ഇരയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുകയും തീകൊളുത്തുകയും ചെയ്തു-ഇരയുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും അവർക്ക് അറിയാവുന്ന മറ്റ് വ്യക്തികളെയും കൂറുമാറിയതായി പ്രഖ്യാപിച്ചു- പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനുമേലുള്ള അതിന്റെ ഫലം - സാക്ഷികൾ കൂറുമാറിയതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ -പരിശോധിച്ചു.

പീനൽ കോഡ്, 1860- വകുപ്പ് 375 - ടു ഫിംഗർ ടെസ്റ്റ് -കേന്ദ്ര സർക്കാരിനും സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾക്കും നൽകിയ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ- വിധിച്ചു : സുപ്രീം കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലംഘിച്ച് "ടു-ഫിംഗർ ടെസ്റ്റ്" അല്ലെങ്കിൽ പെർ - വജിനം പരിശോധന (ലൈംഗികാതിക്രമത്തിന് വിധേയയായെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ) നടത്തുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിയും നടപടിദുഷ്യത്തിന് കുറ്റക്കാരനാണ് - 2013 ലെ ക്രിമിനൽ നിയമം (ഭേദഗതി) നിയമം - തെളിവ് നിയമം, 1872- വകുപ്പ് 53A.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു : 1. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മൊഴി 1872 ലെ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32(1) പ്രകാരം പ്രസക്തമാണ്.

എ. ഇര മരണപ്പെട്ടത് പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ മുറിവുകൾ കാരണമാണ്.

ഡോ. ആർ മഹ്തോ (പിഡബ്ല്യു 8) തയ്യാറാക്കിയ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ ഇരയുടെ മരണകാരണം സെപ്റ്റിസീമിയയാണെന്ന് പറയുന്നു. ഈ കണ്ടെത്തലിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പ്രതിഭാഗം ശ്രമിച്ചു. ക്രോസ്-എക്സാമിനേഷൻ സമയത്ത് തന്നോട് ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി, മരിച്ചയാളെ ചികിത്സിച്ച ഡോക്ടർ അവരെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്തതായി തനിക്ക് വ്യക്തമായി ഓർമ്മയുണ്ടെന്ന് ഡോ. ആർ. മഹ്തോ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, അവരെ ഈ ആശുപത്രിയിലേക്ക് മാറ്റിയില്ല. മരിച്ചയാളെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്ന പേര് വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഡോക്ടറെ സെഷൻസ് കോടതി മുമ്പാകെ നടന്ന നടപടികളിൽ സാക്ഷിയായി ഉൾപ്പെടുത്തുകയോ മൊഴിയെടുക്കാൻ ഹാജരാകാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയോ

ചെയ്തിട്ടില്ല. മരിച്ചയാളെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് മാറ്റിയിട്ടില്ലെന്നത് കേസിലെ പ്രധാന പ്രശ്നവുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണെന്ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ നടന്ന നടപടികളിൽ പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. തത്ഫലമായി, മരിച്ചയാൾ പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ മുറിവുകൾ കാരണമാണ് മരിച്ചതെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പേര് വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഡോക്ടർ നൽകിയ ഉപദേശം (അവരെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ) അനുസരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇരയുടെ മരണം തടയാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നാണ് വാദിക്കുന്നത്. നേരത്തെ പരാമർശിച്ചത് പോലെ, ഹൈക്കോടതി ഈ വാദം അംഗീകരിക്കുകയും മരണകാരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ മരണപ്പെട്ടായാൾ നൽകിയ പ്രസ്താവന മരണമൊഴിയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.ഡോ. ആർ. മഹ്തോയുടെ മൊഴി (മറ്റൊരു ഡോക്ടർ മരിച്ചയാളെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്തതായി അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന പരിമിതമായ പരിധി വരെ മാത്രം) തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 60 കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ അനുവദനീയമല്ല. ഇവിടെ, പേര് വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഒരു ഡോക്ടർ മരിച്ചയാളെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്യ എന്ന വസ്തുത പരോക്ഷമായി സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. മരിച്ചയാൾക്ക് നൽകേണ്ട ഏറ്റവും മികച്ച ചികിത്സയെക്കുറിച്ച് പേര് വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഒരു ഡോക്ടർ നൽകിയ നിർദേശം ഡോ. ആർ. മഹ്തോയുടെ ക്രോസ്-എക്സാമിനേഷൻ വഴി പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിച്ചു. തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 60 പ്രകാരം ഇത് അനുവദനീയമല്ല, കാരണം, പ്രസ്തുത വകുപ്പ് അനുസരിച്ച്, അത്തരമൊരു അഭിപ്രായം നൽകിയ വ്യക്തി തന്നെ മൊഴി നൽകണം. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊഴി (ഇരയെ മറ്റൊരു ഡോക്ടർ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന പരിധി വരെ) അനുവദനീയമല്ലാത്തതും

കേട്ടുകേൾവിക്ക് തുല്യവുമാണ്. എന്നാൽ, ഇത് അദ്ദേഹം നൽകിയ പ്രധാന മൊഴിയേയും ക്രോസ്-എക്സാമിനേഷൻ സമയത്ത് അദ്ദേഹം നൽകിയ മറ്റ് ഉത്തരങ്ങളെയും വികലമാക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊഴി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തെയും അത് നിലനിൽക്കുന്ന അടിസ്ഥാനങ്ങളെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇരയുടെ മരണകാരണം ഉൾപ്പെടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊഴിയുടെ ശേഷിക്കുന്ന ഭാഗം സ്വീകാര്യമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഇരയ്ക്ക് പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ പരിക്കുകൾ മൂലമുണ്ടായ സെപ്റ്റിസീമിയയാണ് മരണകാരണമെന്ന് ഡോ. ആർ. മഹ്തോയുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പ്രസ്തുത കേസിൽ, പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട്, ഇര പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ പരിക്കുകൾ മൂലമുണ്ടായ സെപ്റ്റിസീമിയ മൂലമാണ് മരിച്ചതെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതിനാൽ, പ്രസ്തുത കേസിൽ ഇരയുടെ പ്രസ്താവന, തുടർന്നുള്ള ഭാഗത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ തീർച്ചയായും അവരുടെ മരണകാരണവും ഒടുവിൽ അവരുടെ മരണത്തിൽ കലാശിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പ്രസ്താവനയാണ്. (ഖണ്ഡികകൾ 32-36)

മോത്തി സിംഗ് v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം; എ.ഐ.ആർ 1964 എസ്.സി 900 : [1964] എസ്.സി.ആർ 688-ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു.

ബി. ഇരയുടെ മരണമൊഴി, അവരുടെ മരണകാരണവും മരണത്തിന് ഇടയാക്കിയ സാഹചര്യങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ചില കേസുകളിൽ, സാക്ഷികളായി പരിഗണിക്കാൻ കഴിയാത്ത (അതിനാൽ നേരിട്ടുള്ള തെളിവുകൾ നൽകാൻ കഴിയാത്ത) വ്യക്തികളുടെ പ്രസ്താവനകൾ പ്രസക്തമാണെന്ന് തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത സാഹചര്യത്തിൽ, വ്യക്തി നൽകിയ പ്രസ്താവന അല്ലെങ്കിൽ മൊഴി മരണകാരണം അല്ലെങ്കിൽ മരണത്തിന് ഇടയാക്കിയ

സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഇത് 32-ാം വകുപ്പിന്റെ ഉപഖണ്ഡം (1) ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമാണ്. പ്രതി തന്റെ മേൽ മണ്ണെണ്ണ ഒഴിച്ച് തീകൊളുത്തിയതായി മൊഴിയിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നതിനാലാണിത്. മരിച്ചയാൾക്ക് പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ പരിക്ക് മൂലമുണ്ടായ സെപ്റ്റിസീമിയയാണ് മരണകാരണമെന്നതാണ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിലെ നിഗമനം. പ്രതി തന്റെമേൽ മണ്ണെണ്ണ ഒഴിച്ച് തീകൊളുത്തിയതിന്റെ ഫലമായാണ് പൊള്ളലേറ്റതെന്ന് ഇരയുടെ മരണ മൊഴി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ, പ്രതി അവരെ തീകൊളുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്നും മരണ മൊഴി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു - ഇത് അവരുടെ മരണത്തിന് ഇടയാക്കിയ സാഹചര്യത്തെ കാണിക്കുന്നു. അതിനാൽ, മരണപ്പെട്ടയാൾ നൽകിയ മൊഴി വകുപ്പ് 32 (1) ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമാണ്, അത് തന്നെ പ്രസക്തമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഈ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിന്, ഈ മൊഴിയെ മരണമൊഴി എന്ന നിലയിൽ കണക്കാക്കാം.(ഖണ്ഡിക 37,39,40)(1053-B; 1054-B-E)

സി.മരണമൊഴിയുടെ തെളിവെന്ന നിലയിലെ മൂല്യവും സ്വീകാര്യതയും.

മജിസ്ട്രേറ്റിന് പകരം ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മരണമൊഴി അംഗീകരിക്കാനാവില്ല എന്ന് ഒരു ചട്ടവുമില്ല. മരണമൊഴി സാധ്യമെങ്കിൽ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെങ്കിലും, പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന മരണമൊഴി ആ കാരണത്താൽ മാത്രം സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ച് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന മരണമൊഴി സ്വീകാര്യമാണോ എന്ന പ്രശ്നം തീരുമാനിക്കണം. ഇരയുടെ മരണമൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ തൊട്ടടുത്ത മുറിയിൽ മറ്റൊരു രോഗിയെ പരിശോധിക്കുകയാണെന്ന് ഡോ.ആർ.കെ. പാണ്ഡെ തന്റെ ക്രോസ് എക്സാമിനേഷനിൽ പറഞ്ഞതായി ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായത്തിൽ തെറ്റായി

നിരീക്ഷിച്ചു. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ അടുത്തുള്ള മേശപ്പുറത്ത് ഒരു രോഗിയെ പരിശോധിക്കുകയാണെന്ന് ഡോ.ആർ.കെ.പാണ്ഡെ പറഞ്ഞതായി ക്രോസ്-എക്സാമിനേഷൻ രേഖകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു (ഹൈക്കോടതി തെറ്റായി പറഞ്ഞതുപോലെ അടുത്ത മുറിയിലല്ല). ഇരയുടെ മൊഴി, മരണമൊഴിയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിധിക്കാൻ ഹൈക്കോടതി ഈ വസ്തുതയിൽ തെറ്റായി ആശ്രയിച്ചു. ക്രോസ്-എക്സാമിനേഷൻ സമയത്ത് തന്നോട് ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിനുള്ള ഡോ.ആർ.കെ.പാണ്ഡെയുടെ ഉത്തരം വ്യക്തമാക്കുന്നത് മരണമൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മറ്റൊരു മുറിയിലായിരുന്നുവെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ മൊഴി നിരസിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നാണ്, കാരണം, മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അതേ മുറിയിലുണ്ടായിരുന്നു, മരണമൊഴി ശ്രീ ലല്ലൻ പ്രസാദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയത്. ലല്ലൻ പ്രസാദും ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെയും തെളിവെടുപ്പിനിടയിൽ ഈ വസ്തുത സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് മൊഴി നൽകുന്നതിന് ശാരീരികമായും മാനസികമായും പ്രാപ്തിയുണ്ടെന്ന് ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെ ബോധ്യപ്പെടുകയും അത് അദ്ദേഹം രേഖാമൂലം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മരണമൊഴി ഇരയുടെ തന്നെ വാക്കുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും അവരെ അത് വായിച്ച് കേൾപ്പിക്കുകയും അതിനുശേഷം അവർ അതിൽ ഒപ്പ് വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ മൊഴി മറ്റാരെങ്കിലും അവർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തതാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് സ്വന്തമായി ഇത്തരത്തിൽ മൊഴി നൽകാനുള്ള പ്രാപ്തിയില്ലെന്നോ വിശ്വസിക്കാൻ കോടതി ഒരു കാരണവും കാണുന്നില്ല. കളവ് പറഞ്ഞ് അയാളെ തെറ്റായി പ്രതിചേർക്കുന്നതിന് തക്കതായി മരണപ്പെട്ടയാളും പ്രതിയും തമ്മിൽ ശത്രുതയുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് രേഖകളൊന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. കൂടാതെ, മരിച്ചയാളെ ജനറൽ വാർഡിലാണോ ഐസിയുവിലാണോ പ്രവേശിപ്പിച്ചതെന്ന് ഓർക്കാൻ ലല്ലൻ പ്രസാദിന് കഴിഞ്ഞില്ല. മരണമൊഴി തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതായി ഡോ. ആർ. കെ.

പാണ്ഡെ മൊഴി നൽകിയിട്ടുള്ളതിനാൽ മരണമൊഴിയുടെ ആധികാരികതയെ ഈ വസ്തുത ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. അതിനാൽ മരണമൊഴി സ്വമേധയാ നൽകിയതാണെന്നും അത് ശരിയാണെന്നതിലും കോടതിക്ക് ബോധ്യമുണ്ട്. ലല്ലൻ പ്രസാദിന് മൊഴി നൽകുമ്പോൾ മരണപ്പെട്ടയാൾ ശരിയായ മാനസികാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. (ഖണ്ഡികകൾ 41, 45-48)

കുശാൽ റാവു v. ബോംബെ സംസ്ഥാനം എ.ഐ.ആർ 1958 എസ്.സി. 22: [1958] SCR 552; രാം ബിഹാരി യാദവ് v. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം (1998) 4 എസ്.സി.സി 517: [1998] 2 എസ്.സി.ആർ 1097; സുരീന്ദർ കുമാർ v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം (2012) 12 എസ്.സി.സി 120: [2012] 9 എസ്.സി.ആർ 1019-ആശ്രയിച്ചു.

2.1 പ്രതിക്കെതിരായ കേസ് സംശയാതീതമായി പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രതി മരിച്ചയാളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുകയും മണ്ണെണ്ണ ഒഴിച്ച് തീകൊളുത്തുകയും ചെയ്തുവെന്ന് മരണമൊഴി വ്യക്തമാക്കുന്നു. പൊള്ളലേറ്റ പരിക്കുകളുടെ ഫലമായി ഉണ്ടായ സെപ്റ്റിസീമിയയാണ് മരണകാരണം. അതിനാൽ, ഇരയുടെ മരണം പ്രതി അവരുടെമേൽ ഏൽപ്പിച്ച പരിക്കുകളുടെ നേരിട്ടുള്ള ഫലമായിരുന്നു. പ്രതി കുറ്റംചെയ്തോയെന്ന് ന്യായമായ സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും രേഖകളിൽ ഇല്ല. മെഡിക്കൽ ബോർഡ് ബലാത്സംഗം നടന്നതിന് തെളിവുകളൊന്നും കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ പ്രതി മരിച്ചയാളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തതിൽ കുറ്റക്കാരനല്ലെന്നും പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. മെഡിക്കൽ ബോർഡ് തയ്യാറാക്കിയ റിപ്പോർട്ടിൽ ലൈംഗിക സമ്പർക്കത്തിനുള്ള സാധ്യത തള്ളിക്കളയാനാവില്ലെന്നും ഇക്കാര്യത്തിൽ കൃത്യമായ അഭിപ്രായം നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബലാത്സംഗം നടത്തിയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള മെഡിക്കൽ തെളിവുകളുടെ അഭാവം മരണപ്പെട്ടയാൾ ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല.

തീകൊളുത്തുന്നതിനുമുമ്പ് പ്രതി അവരെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്ന് അവരുടെ മരണമൊഴിയിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നു. മരണമൊഴി സംശയാസ്പദമല്ലെങ്കിൽ മെഡിക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് തെളിവുകളിലൂടെ അത് സ്ഥിരീകരിക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്ന നിയമമോ ചട്ടമോ നിലവിലില്ല. (ഖണ്ഡികകൾ 49,50)

വിഷ്ണു v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (2006) 1 എസ്.സി.സി 283: [2005] 5 suppl. എസ്.സി.ആർ 474; *ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം v. രാം സാഗർ യാദവ്*, (1985) 1 എസ്.സി.സി 552: [1985] 2 എസ്.സി.ആർ 621-ആശ്രയിച്ചു.

2.2 പിഡബ്ല്യു 1-5, പിഡബ്ല്യു 10 (മരിച്ചയാളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളും അവർക്ക് അറിയാവുന്ന മറ്റ് വ്യക്തികളും) എന്നിവർ കൂറുമാറിയതായി സെഷൻസ് കോടതി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇരയുടെ മരണശേഷം (അല്ലെങ്കിൽ അതിന് മുമ്പുതന്നെ) വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ സാക്ഷികൾ കൂറുമാറുന്നത് സാധാരണമാണ്. ഈ ഘടകങ്ങൾക്ക് പുറമേ, മരണപ്പെട്ട ഇരയെ അറിയാവുന്ന സാക്ഷികൾ അവരുടെ ജീവിതവുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ കൂറുമാറിയേക്കാം. പ്രിയപ്പെട്ട ഒരാളുടെ ബലാത്സംഗത്തിനും മരണത്തിനും കാരണമായ സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത് ആഴത്തിൽ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്, ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമ നടപടികൾ മന്ദഗതിയിലായതിനാൽ ഇത് കൂടുതൽ ദുഷ്കരമാവും. മരിച്ചയാളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചില സാക്ഷികൾ കൂറുമാറിയതായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ സംശയിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല. കൂറുമാറിയ സാക്ഷികൾ കുറ്റകൃത്യത്തിന് ദൃക്സാക്ഷികളായിരുന്നുവെന്നത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസല്ല. പകരം, പ്രതി തന്നെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുവെന്ന് മരിച്ചയാൾ നൽകിയ മൊഴി ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിന് ഈ സാക്ഷി മൊഴികൾ പ്രസക്തമായിരുന്നു. മരണമൊഴി ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും ശരിയാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനും തെളിവുകളില്ല എന്ന വസ്തുത

പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കില്ല. (ഖണ്ഡികകൾ 53-55)

2.3 ഈ കാരണങ്ങളാൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ സെഷൻസ് കോടതിക്ക് മുന്നിൽ സംശയാതീതമായി കേസ് തെളിയിച്ചതായി കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു. നേരത്തെ ചർച്ച ചെയ്ത കാരണങ്ങളാൽ ഹൈക്കോടതി സെഷൻസ് കോടതിയുടെ വിധി അസാധുവാക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഹൈക്കോടതികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച കുറ്റവിമുക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവുകളിൽ ഈ കോടതി സാധാരണയായി ഇടപെടുന്നില്ലെങ്കിലും, സമ്പൂർണ്ണ നീതി നടപ്പാക്കാനും നീതി നിർവഹണത്തിൽ വന്നേക്കാവുന്ന തെറ്റുകൾ ഒഴിവാക്കാനും കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവുകൾ പിൻവലിക്കാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. അതിനാൽ 2018 ജനുവരി 27 ലെ ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം കോടതി റദ്ദാക്കുകയും ഐപിസി 302,341,376,448 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് പ്രതിയെ ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 2006 ഒക്ടോബർ 10 ലെ സെഷൻസ് കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ജീവപര്യന്തം കഠിന തടവിനും ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം 10 വർഷത്തെ കഠിന തടവിനും ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 2006 ഒക്ടോബർ 11 ലെ ഉത്തരവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ശിക്ഷകൾ ഒരേസമയം നടപ്പിലാക്കണം. ശിക്ഷ ഉടൻ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി പ്രതിയെ കസ്റ്റഡിയിലെടുക്കും. (ഖണ്ഡിക 59)

കർണാടക സംസ്ഥാനം v. ഷരീഫ് (2003) 2 എസ്.സി.സി 473: [2003] 1 എസ്.സി.ആർ 572; ഭഗിരഥ് v. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം (1997) 1 എസ്.സി.സി 481:1996 (9) ജെ.ടി 654; രമേഷ് v. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം, (2017) 1 എസ്.സി.സി 529: [2016] 8 എസ്.സി.ആർ 936; സത്ബീർ v. സൂറത്ത് സിംഗ് (1997) 4 എസ്.സി.സി 192: [1997] 2 എസ്.സി.ആർ 1; പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം v. അജയ് സിംഗ് (2005) 9 എസ്.സി.സി 94: 2004 (1) Suppl. ജെ ടി 69; ലില്ലു v. ഹരിയാന

സംസ്ഥാനം (2013) 14 എസ്.സി.സി 643-ആശ്രയിച്ചു.

കേസ് നിയമ സൂചിക

[1964] എസ്.സി.ആർ 688	**ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 28(ഡി)**
[2003] 1 എസ്.സി.ആർ 572	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 41**
[1958] എസ്.സി.ആർ 552	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 42**
[1998] 2 എസ്.സി.ആർ 1097	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 43**
[2012] 9 എസ്.സി.ആർ 1019	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 44**
[2005] 5 Suppl. എസ്.സി.ആർ 474,	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 51**
[1985] 2 എസ്.സി.ആർ 621	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 52**
[2016] 8 എസ്.സി.ആർ 936	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 53**
[1997] 2 എസ്.സി.ആർ 1	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 59**

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 1441/2022.

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ (ഡി.ബി) നമ്പർ. 1533/2006 ൽ റാഞ്ചിയിലെ ജാർഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതി 27.01.2018 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും ഉത്തരവും.

വിഷ്ണു ശർമ, മധുസ്മിത ബോറ, പവൻ കിഷോർ സിംഗ്, ദീപങ്കർ സിംഗ്, അനുപമ ശർമ, അഭിഷേക് വർമ്മ, എന്നിവർ - അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി.

ബ്രജ് കിഷോർ മിശ്ര, ബിക്രം, അഭിഷേക് യാദവ് എന്നിവർ - അപ്പീൽ പ്രതിക്ക് വേണ്ടി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്,

ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡ്.

ഉള്ളടക്കപ്പട്ടിക*

എ. പശ്ചാത്തലം..... 4

i. പ്രോസിക്യൂഷൻ പരിശോധിച്ച സാക്ഷികളുടെയും അവർ നൽകിയ സാക്ഷിമൊഴികളുടെയും

അവലോകനം.....5

എ . ലല്ലൻ പ്രസാദ്, പി. ഡബ്ല്യു. 11..... 5

ബി.ഡോ.ആർ.കെ.പാണ്ഡെ,പിഡബ്ല്യു6.....7

സി. ഡോ.മിനു മുഖർജി,പിഡബ്ല്യു9.....7

ഡി. ഡോ. ആർ. മഹതോ,പിഡബ്ല്യു8.....9

ഇ. സുരേഷ് യാദവ്, പിഡബ്ല്യു12.....9

എഫ്.രേഖാ ദാസ്ഗുപ്ത,പി.ഡബ്ല്യു.7.....10

*** ഉള്ളടക്കപ്പട്ടികയിലെ പേജ് നമ്പറുകൾ യഥാർത്ഥ വിധിന്യായത്തിലേതാണ്.

ജി. കൂറുമാറിയ സാക്ഷികൾ 10

ii. പ്രതിഭാഗം പരിശോധിച്ച സാക്ഷികളുടെയും സാക്ഷിമൊഴികളുടെയും ഒരു അവലോകനം 11

എ.ധീരേന്ദ്രറായ്,ഡി.ഡബ്ല്യു.1.....11

ബി.ദശരഥ് തിവാരി,ഡി.ഡബ്ല്യു.2.....11

സി.ബാൽമുകുന്ദ്റായ്,ഡി.ഡബ്ല്യു.3.....11

iii. സെഷൻസ് കോടതിയുടെ വിധി.....12

iv. അഫീലിലെ ഹൈക്കോടതി വിധി.....14

ബി. പ്രശ്നങ്ങൾ 15

സി.സമർപ്പണങ്ങൾ.....16

ഡി. വിശകലനം.....17

i. 1872 ലെ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 (1) പ്രകാരം മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മൊഴി പ്രസക്തമാണ്.

എ. പൊള്ളലേറ്റാണ് പെൺകുട്ടി മരിച്ചത്..... 17

ബി. മരിച്ചയാളുടെ മൊഴി അവരുടെ മരണകാരണം, അവരുടെ മരണത്തിന് കാരണമായ സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 20

സി. മരണമൊഴിയുടെ തെളിവെന്ന നിലയിലെ മൂല്യവും സ്വീകാര്യതയും 22

ii. പ്രതിക്കെതിരായ കേസ് സംശയാതീതമായി പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. 26

ഇ. കേസ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള ചില പരാമർശങ്ങൾ 30

1. 2018 ജനുവരി 27-ലെ ജാർഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ അപ്പീൽ ഉയരുന്നത്. ഹൈക്കോടതി എതിർകക്ഷിയുടെ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും ശിക്ഷാവിധി റദ്ദാക്കുകയും തുടർന്ന് യഥാക്രമം 2006 ഒക്ടോബർ 10 നും 2006 ഒക്ടോബർ 11 നും എഫ്ടിസി-II ദിയോഗഡ് അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച ശിക്ഷ റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു. 1860 ലെ ഇന്ത്യൻ പീനൽ കോഡിലെ[1] 302,376,341,448 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് സെഷൻസ് ജഡ്ജി പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുകയും ജീവപര്യന്തം തടവിന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

എ. പശ്ചാത്തലം

2. 2004 നവംബർ 7 ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് നാരംഗി ഗ്രാമത്തിലെ മരണപ്പെട്ട ഇരയുടെ

[1] ഐപിസി

വീട്ടിൽ എതിർകക്ഷി ചെന്നിരുന്നുവെന്നാണ് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ്. അവിടെ എത്തിയ എതിർകക്ഷി, ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയാൽ അവരെ കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി, അവരെ നിലത്തേക്ക് തള്ളിയിടുകയും ബലാത്സംഗം ചെയ്തതായും ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. അവർ സഹായത്തിനായി നിലവിളിച്ചപ്പോൾ എതിർകക്ഷി അവരുടെ മേൽ മണ്ണെണ്ണ ഒഴിച്ച് തീകൊളുത്തി. സഹായത്തിനായുള്ള അവരുടെ നിലവിളി കേട്ട് അവരുടെ മുത്തച്ഛനും അമ്മയും ഗ്രാമവാസിയായ ഒരാളും അവരുടെ മുറിയിലേക്ക് വന്നു. അവരെ കണ്ടയുടനെ എതിർകക്ഷി സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതായാണ് ആരോപണം.

3. ഇരയുടെ കുടുംബം (ഗ്രാമവാസിയോടൊപ്പം) തീ കെടുത്തി അവരെ ദിയോഗഡിലെ സർദാർ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചു, അവിടെ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും അവർക്ക് ചികിത്സ നൽകുകയും ചെയ്തു. സർവന പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ഇൻ-ചാർജിന് സംഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും ദിയോഗഡിലേക്ക് പോകുകയും അതേ ദിവസം തന്നെ (അതായത്, 2004 നവംബർ 7 ന്) ഇരയുടെ 'ഫർദ് ബേയാൻ', അതായത്, വിശദമായ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മൊഴിയിൽ, മുകളിലെ ഖണ്ഡിക 2 ൽ വിവരിച്ചതുപോലെ അവർ സംഭവം വിവരിച്ചു.

4. ഇരയുടെ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എഫ്ഐആർ നമ്പർ. 163/2004 സർവന പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യത്തെ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ലല്ലൻ പ്രസാദ് ആയിരുന്നു, പിന്നീട് സുരേഷ് യാദവ് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് അന്വേഷണ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു. അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, ഐപിസി 307,341,376,448 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തി 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമത്തിലെ വകുപ്പ് 173 പ്രകാരം കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു. ഇര 2004 ഡിസംബർ 14 ന് മരിച്ചു, അതിനാൽ, ഐപിസി 302-ാം വകുപ്പ്

പ്രകാരം എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ ഒരു അനുബന്ധ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു.

5. എതിർകക്ഷി തന്റെ കുറ്റം നിഷേധിച്ചു.

6. വിചാരണയ്ക്കിടെ പ്രോസിക്യൂഷൻ തങ്ങളുടെ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന പന്ത്രണ്ട് സാക്ഷികളെയും പ്രതിഭാഗം മൂന്ന് സാക്ഷികളെയും വിസ്തരിച്ചു. സാക്ഷി എന്ന നിലയിലുള്ള അവരുടെ കേസിലെ പ്രാധാന്യവും പ്രധാന തെളിവെടുപ്പിലും ക്രോസ്-വിസ്താരത്തിലും അവർ നൽകിയ മൊഴികളും ചുവടെ സംഗ്രഹിക്കുന്നു.

i.പ്രോസിക്യൂഷൻ വിസ്തരിച്ച സാക്ഷികളുടെയും അവർ നൽകിയ മൊഴികളുടെയും സംഗ്രഹം

എ. ലല്ലൻ പ്രസാദ്, പിഡബ്ല്യു 11

7. സർവന പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ഇൻചാർജ് ലല്ലൻ പ്രസാദ്, 2004 നവംബർ 7 ന് സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് തനിക്ക് വിവരം ലഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന് ദിയോഗഡിലേക്ക് പോയതായി മൊഴി നൽകി. അതേ ദിവസം തന്നെ ദിയോഗഡിലെ സർദാർ ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് അദ്ദേഹം ഇരയുടെ മൊഴി സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും അവരുടെ മൊഴിയുടെ ഉള്ളടക്കം അവരെ വായിച്ച് കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അവർ തന്റെ മൊഴിയിൽ ഒപ്പ് വയ്ക്കുകയും തുടർന്ന് അദ്ദേഹവും അതിൽ ഒപ്പിടുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, ലല്ലൻ പ്രസാദിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ, ഇരയുടെ മുത്തച്ഛനും അമ്മയും സഹഗ്രാമവാസിയും മൊഴിയിൽ ഒപ്പു വയ്ക്കുകയും, ഇര മൊഴി നൽകാൻ പ്രാപ്തയാണെന്ന് ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും പ്രസ്താവനയിൽ ഒപ്പ് വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെയുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മൊഴി

രേഖപ്പെടുത്തിയതെന്ന് ലല്ലൻ പ്രസാദ് പറഞ്ഞു.

8. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെയുടെയും മറ്റ് സാക്ഷികളുടെയും മൊഴികൾ രേഖപ്പെടുത്തി. മുതിർന്ന നഴ്സായ രേഖാ ദാസ് ഇര ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ഹാജരാക്കി; ലല്ലൻ പ്രസാദ് അത് കസ്റ്റഡിയിലെടുക്കുകയും പിടിച്ചെടുത്ത വസ്തുക്കളുടെ ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു.

9. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലം പരിശോധിച്ചപ്പോൾ കത്തിക്കരിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളും മണ്ണെണ്ണയുടെ ഒഴിഞ്ഞ കുപ്പിയും കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി പറയപ്പെടുന്ന വരാന്തയിൽ പൊടിയും കണ്ടെത്തിയതായി അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞു. ചുമരിലും തറയിലും കത്തിയ പാടുകൾ ഉണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിച്ചു. കത്തിക്കരിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞ കുപ്പിയും പിടിച്ചെടുത്ത് അദ്ദേഹം ഒരു ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കി. മറ്റ് പല സാക്ഷികളുടെയും മൊഴികളും അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തി.

10. ക്രോസ് വിസ്താരത്തിന്റെ സമയത്ത് തന്നോട് ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടിയായി, എതിർകക്ഷിയുടെയോ മരിച്ചയാളുടെയോ മൊഴികൾ രേഖപ്പെടുത്താൻ ദിയോഗഡിലെ സി ജെ എം - നോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ലല്ലൻ പ്രസാദ് പറഞ്ഞു. കൂടാതെ, ആ സമയത്ത് ഡ്യൂട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന ഡോക്ടറോടോ അല്ലെങ്കിൽ സിവിൽ സർജനോടോ ഇരയുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചില്ല. ഇരയുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി വഷളായതിനാൽ താൻ തന്നെ അവരുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയതായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

11. ഇരയെ തീവ്രപരിചരണ വിഭാഗത്തിലാണോ അതോ ജനറൽ വാർഡിലാണോ പ്രവേശിപ്പിച്ചതെന്നും ആ വാർഡിലെ രോഗികളുടെ എണ്ണം എത്രയാണെന്നും തനിക്ക്

ഓർമ്മയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് തീപ്പെട്ടിയോ മണ്ണെണ്ണ വിളക്കോ അല്ലെങ്കിൽ തീ കത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുക്കളോ കണ്ടെത്തിയില്ലെന്ന് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്ത ഒഴിഞ്ഞ കുപ്പി ലബോറട്ടറിയിലേക്ക് അയച്ചില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, കാരണം അത് പിടിച്ചെടുത്തതിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥലം മാറ്റിയിരുന്നു.

ബി. ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെ, പിഡബ്ല്യു 6

12. സദർ ആശുപത്രിയിലെ മെഡിക്കൽ ഓഫീസറായ ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെ, 2004 നവംബർ 7 ന് പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്ന് ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ച പെൺകുട്ടിയെ പരിശോധിച്ചതായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. മരണപ്പെട്ടയാൾ മൊഴി നൽകാൻ മാനസികമായും ശാരീരികമായും പ്രാപ്തയായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെ മരണപ്പെട്ടയാളുടെ അടുത്തുള്ള ഒരു രോഗിയെ പരിശോധിക്കുമ്പോഴാണ് അവർ ലല്ലൻ പ്രസാദിന് മൊഴി നൽകിയത്.

സി. ഡോ. മിനു മുഖർജി, പിഡബ്ല്യു 9

13. സദർ ആശുപത്രിയിലെ മെഡിക്കൽ ഓഫീസറായ ഡോ. മിനു മുഖർജി, ഇര ചികിത്സയിൽ കഴിയുമ്പോൾ അവരെ പരിശോധിക്കാൻ രൂപീകരിച്ച മെഡിക്കൽ ബോർഡിൽ അംഗമായിരുന്നുവെന്ന് മൊഴി നൽകി. 2004 നവംബർ 7 ന് മെഡിക്കൽ ബോർഡ് മരിച്ചയാളെ പരിശോധിച്ച് ഇനിപ്പറയുന്ന കണ്ടെത്തലുകൾ നടത്തിയതായി അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി :

1. മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് അവളുടെ പ്യൂബിക് ഭാഗത്തും സ്തനങ്ങളിലും തലയോട്ടിയുടെ മുൻഭാഗത്തും പൊള്ളലേറ്റിട്ടുണ്ട്;
2. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ പ്യൂബിക് ഭാഗത്ത് നിന്ന് മറ്റൊരാളുടെ ശരീരത്തിലെ രോമങ്ങളൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ല.
3. യോനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പാത്തോളജിക്കൽ റിപ്പോർട്ടിൽ മരിച്ചയാളുടെ പ്യൂബിക് ഭാഗത്ത് ബീജമൊന്നും (ജീവനുള്ളതോ മരിച്ചതോ) ഇല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി.
4. യോനിയിൽ നടത്തിയ പരിശോധനയിൽ രണ്ടു വിരലുകൾ കടത്താവുന്ന നിലയിൽ കാണപ്പെടുന്നുവെന്ന് കണ്ടെത്തി; ഒപ്പം
5. മരിച്ചയാൾക്ക് മുകളിലും താഴെയുമായി 14 പല്ലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവ പൂർണ്ണമായി വികസിച്ചിട്ടില്ല. പ്യൂബിക് സിംഫസിസ് 40% ആയിരുന്നു. അവളുടെ കൈത്തണ്ടയുടെ എക്സ്-റേയിൽ നിന്ന് അവൾക്ക് 17 വയസ്സിന് താഴെയാണ് പ്രായം എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

14. അവരുടെ പരിശോധനയുടെയും കണ്ടെത്തലുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മെഡിക്കൽ ബോർഡിന്റെ അഭിപ്രായം ഇതായിരുന്നു :

1. മരിച്ചയാൾക്ക് ഏകദേശം 16 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു; ഒപ്പം
2. ലൈംഗിക സമ്പർക്കത്തിനുള്ള (ഇന്റർകോഴ്സ്) സാധ്യത തള്ളിക്കളയാനാവില്ലെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ കൃത്യമായ അഭിപ്രായം നൽകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

മെഡിക്കൽ ബോർഡിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളും അഭിപ്രായവും ഡോ. മിനു മുഖർജി തയ്യാറാക്കിയ റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മെഡിക്കൽ ബോർഡിലെ മറ്റ്

അംഗങ്ങൾ ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ ഒപ്പുവച്ചു.

15. ലൈംഗികബന്ധത്തിന് ശേഷം 72 മണിക്കൂർ വരെ ചലനശേഷിയുള്ള ബീജത്തെ കണ്ടെത്താമെന്നും 7-10 ദിവസം വരെ ചലിക്കാൻ കഴിയാത്ത ബീജത്തെ കണ്ടെത്താമെന്നും ക്രോസ് വിസ്താരം നടത്തിയ സമയത്ത് ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടിയായി ഡോ.മിനു മുഖർജി പറഞ്ഞു. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന ദിവസത്തിന് മുമ്പ് മരിച്ചയാൾ സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കാമെന്നും യോനി രണ്ട് വിരലുകൾ കടത്താവുന്ന നിലയിൽ കാണപ്പെടുന്നത് അവർ ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതായി കാണിക്കുന്നുവെന്നും ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഉയർന്ന റാങ്കിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥർ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയതിനെ തുടർന്നാണ് അവർ ഈ മെഡിക്കൽ റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയതെന്ന പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ ആരോപണം അവർ നിഷേധിച്ചു.

ഡി. ഡോ. ആർ. മഹ്തോ, പിഡബ്ല്യു 8

16. 2004 ഡിസംബർ 14 ന് മരിച്ചയാളുടെ ശരീരത്തിൽ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയതായി സദർ ആശുപത്രിയിലെ ഡെപ്യൂട്ടി സൂപ്രണ്ട് ഡോ. ആർ. മഹ്തോ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ഇനിപ്പറയുന്ന കണ്ടെത്തലുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു :

1. എ. ശരീരത്തിൽ പലിടത്തും മുറിവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, തല, മുഖം, നെഞ്ച് എന്നിവിടങ്ങളിലെ മുറിവിൽ പൊറ്റൽ കാണപ്പെട്ടു. ആഴത്തിലുള്ള പൊള്ളൽ മൂലമുണ്ടായ ഈ പരിക്കുകൾ ഏകദേശം ആറ് ആഴ്ച പഴക്കമുള്ളതായിരുന്നു;
2. തലയോട്ടി കേടുകൂടാതെയും മസ്തിഷ്ക ദ്രവ്യം ഇളം നിറത്തിലും ശ്വാസകോശം ഇളം നിറത്തിലും ഹൃദയത്തിന്റെ വലത് അറയിൽ രക്തമുള്ളതായും ഇടത് അറ ശൂന്യമായും വയറും മൂത്രസഞ്ചിയും ശൂന്യമായും കാണപ്പെട്ടു. കരൾ, പ്ലീഹ, വൃക്കകൾ

എന്നിവ രക്തം തിങ്ങിനിറഞ്ഞ നിലയിൽ കാണപ്പെട്ടു.

17. തന്റെ കണ്ടെത്തലുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഇരയുടെ മരണം സെപ്റ്റിസീമിയ മൂലമാണെന്ന നിഗമനത്തിൽ ഡോ. ആർ. മഹ്തോ എത്തിച്ചേർന്നു, ഇത് ഇരയ്ക്ക് ഉണ്ടായ ആഴത്തിലുള്ള പൊള്ളലിന്റെ ഫലമാണ്. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ കണ്ടെത്തലുകളും അഭിപ്രായവും രേഖപ്പെടുത്തി.

18. ക്രോസ് വിസ്താരത്തിനിടയിൽ തന്നോട് ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടിയായി, സെപ്റ്റിസീമിയ ബാധിച്ചവർക്ക് അവരുടെ മാനസികാവസ്ഥയിൽ മാറ്റം അനുഭവപ്പെടാമെന്നും അതിനാൽ എന്തെങ്കിലും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചാൽ അവർ പ്രകോപിതരാവുകയും പ്രതികരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മരിച്ചയാളെ ചികിത്സിച്ച ഡോക്ടർ അവളെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്തതായും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ഇ. <u>സുരേഷ് യാദവ്, പിഡബ്ല്യു 12.</u>

19. 2004 നവംബർ 18 ന് ലല്ലൻ പ്രസാദിൽ നിന്ന് കേസിന്റെ അന്വേഷണം ഏറ്റെടുത്തതായി സർവന പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായ സുരേഷ് യാദവ് മൊഴി നൽകി. ഐപിസി 307,341,376,448 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 174 പ്രകാരം ഇയാൾക്കെതിരെ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു. 2004 ഡിസംബർ 14 ന് പെൺകുട്ടി മരിച്ചുവെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം സദർ ആശുപത്രിയിൽ പോയി സിആർപിസി വകുപ്പ് 174 പ്രകാരം അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി. അതിനുശേഷം, അദ്ദേഹം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് സ്വീകരിക്കുകയും ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ അനുബന്ധ കുറ്റപത്രം

സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

എഫ്. രേഖ ദാസ് ഗുപ്ത, പിഡബ്ല്യു 7.

20. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുക്കുകയും അതിന്റെ ലിസ്റ്റ് ലല്ലൻ പ്രസാദ് തയ്യാറാക്കിയതിനും സദർ ആശുപത്രിയിലെ നഴ്സായ രേഖാ ദാസ് ഗുപ്ത സാക്ഷിയായിരുന്നു.

ജി. എതിർ സാക്ഷികൾ

21. താഴെപ്പറയുന്ന സാക്ഷികൾ തുടക്കത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിനെ പിന്തുണച്ചെങ്കിലും പിന്നീട് കൂറുമാറിയതായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു :

എ. പാർവതി ദേവി, പിഡബ്ല്യു 1 (മരണപ്പെട്ടയാളുടെ അമ്മ) ;

ബി. ബിഭൂതി ഭൂഷൻ റായ്, പിഡബ്ല്യു 2 (മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മുത്തച്ഛൻ) ;

സി. മൃത്യുഞ്ജയ് റായ്, പിഡബ്ല്യു 3;

ഡി. സഞ്ജയ് കുമാർ, പിഡബ്ല്യു 4;

ഇ. സുനിൽ കുമാർ റോയ്, പിഡബ്ല്യു 5;

എഫ്. ബാൽ കൃഷ്ണ റായ്, പിഡബ്ല്യു 10.

ii പ്രതിഭാഗം വിസ്തരിച്ച സാക്ഷികളുടെയും അവർ നൽകിയ മൊഴികളുടെയും സംഗ്രഹം

എ. ധിരേന്ദ്ര റായ്, ഡി.ഡബ്ല്യു. 1

22. എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ വ്യാജ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും കാശി റായിയും

എതിർകക്ഷിയും തമ്മിൽ ഭൂമിയിലെ ജലസേചനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെന്നും നാരംഗി ഗ്രാമവാസിയായ ധനേന്ദ്ര റായ് പറഞ്ഞു. എതിർകക്ഷി, മരണപ്പെട്ട പെൺകുട്ടിയുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുകയും അവൾക്ക് തീപിടിച്ചതായി കണ്ടെങ്കിലും തീ അണയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. മരിച്ചയാളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ആരും ആ സമയത്ത് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

23. ക്രോസ് വിസ്താരം നടത്തിയപ്പോൾ തന്നോട് ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടിയായി, കുറ്റകൃത്യം അന്വേഷിക്കാൻ ഗ്രാമം സന്ദർശിച്ച പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് താൻ ഒരു മൊഴിയും കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ബി. ദശരഥ് തിവാരി, ഡി.ഡബ്ല്യു2

24. പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്ന് മരിച്ചയാളെ താൻ കണ്ടുവെന്നും അവൾ സംസാരിക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലായിരുന്നുവെന്നും നാരംഗി ഗ്രാമത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ദശരഥ് തിവാരി പറഞ്ഞു.

സി. ബാൽമുകുന്ദ് റായ്, ഡി.ഡബ്ല്യു 3.

25. പാചകം ചെയ്യുന്നതിനിടെ ഉണ്ടായ അപകടത്തെ തുടർന്നാണ് മരിച്ചയാൾക്ക് പൊള്ളലേറ്റതെന്ന് നാരംഗി ഗ്രാമവാസിയായ ബാൽമുകുന്ദ് റായ് മൊഴി നൽകി.

iii. സെഷൻസ് കോടതിയുടെ വിധി

26. 2006 ഒക്ടോബർ 10 ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ സെഷൻസ് കോടതി എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ ഐപിസി 302,341,376,448 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം കുറ്റം ചുമത്തി.

2006 ഒക്ടോബർ 11 ലെ ഉത്തരവിലൂടെ, സെഷൻസ് കോടതി എതിർകക്ഷിക്ക് ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ജീവപര്യന്തം തടവും ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം 10 വർഷം കഠിന തടവും വിധിച്ചു. ഈ ശിക്ഷകൾ ഒരേസമയം നടപ്പാക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. ഐപിസി 341,448 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക ശിക്ഷ ആവശ്യമാണെന്ന് കരുതുന്നില്ല.

27. സെഷൻസ് കോടതിയുടെ ശിക്ഷാവിധി നിയമപ്രകാരം തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു, അത് താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിലാണ് :

എ. മരണമൊഴി എടുക്കുന്ന സമയത്ത് മൊഴി നൽകുന്നയാൾ/മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് മാനസികാരോഗ്യമുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റും ഇല്ലെന്ന പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദം നിരസിക്കപ്പെട്ടു, കാരണം, മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് മൊഴി നൽകാനുള്ള മാനസിക പ്രാപ്തിയുണ്ടെന്ന് ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു;

ബി. മരിച്ചയാളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷികളാണെന്നും അവർ പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിന് എതിരാണെന്നും കൂറുമാറിയതായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നുമുള്ള പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല, കാരണം, എതിർ സാക്ഷികൾ സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷികളായിരുന്നുവെന്നത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസല്ല. പകരം, എതിർകക്ഷി തന്നെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുകയും തീകൊളുത്തുകയും ചെയ്തതായി മരിച്ചയാൾ കുടുംബാംഗങ്ങളോട് പറഞ്ഞതായ മൊഴി തെളിയിക്കാൻ എതിർ സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. പണം വാഗ്ദാനം ചെയ്തതോ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ജീവനോ സ്വത്തിനോ ഭീഷണിയായതിനെ തുടർന്നോ

ആവാം പ്രതിക്കെതിരെ മൊഴി നൽകാൻ തയ്യാറാവാതെ കൂറുമാറാൻ സാക്ഷികളെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കാമെന്ന് സെഷൻസ് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഈ വസ്തുത മാത്രം പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ ഇല്ലാതാക്കില്ല;

സി. മരണമൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഒരു തടസ്സവുമില്ല;

ഡി. ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെയ്ക്ക് (പിഡബ്ല്യു 6) പകരം മരണപ്പെട്ടായാൾ മാനസികമായും ശാരീരികമായും ആരോഗ്യവാനാണെന്ന് ഡോ. ബി. കെ. പാണ്ഡെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയെന്ന് പിഡബ്ല്യു 11 ന്റെ മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞുവെന്നത് ടൈപ്പിങ്ങിൽ വന്ന പിശകാണ്. അതിനാൽ, ബി. കെ. പാണ്ഡെ എന്ന ഡോക്ടർ സദർ ആശുപത്രിയിൽ ഡ്യൂട്ടിയിലുണ്ടെന്നും മരണപ്പെട്ടയാൾ മൊഴി നൽകാൻ ശാരീരികമായും മാനസികമായും പ്രാപ്തയാണെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ വിസമ്മതിച്ചുവെന്നുമുള്ള പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദം നിരസിക്കപ്പെട്ടു.

ഇ. മരണപ്പെട്ടയാൾ കടുത്ത വേദനയിലായിരുന്നു എന്ന ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെയുടെ മൊഴി അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് മൊഴി നൽകുമ്പോൾ അവർ പൂർണ്ണമായും ബോധവതിയായിരുന്നില്ല എന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നില്ല;

എഫ്. ബലാത്സംഗം നടന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ലെന്ന ഡോ. മിനു മുഖർജിയുടെ മൊഴി, എതിർകക്ഷി മരിച്ചയാളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് കൃത്യമായ ഉത്തരം നൽകുന്നില്ല. മെഡിക്കൽ ഓഫീസർമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ദൃക്സാക്ഷികൾ നൽകിയ മൊഴികളെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തില്ല; ഒപ്പം

ജി. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്ത കൃപ്പി രാസപരിശോധനയ്ക്ക് അയച്ചില്ല എന്ന വസ്തുത എതിർകക്ഷി മരിച്ചയാളുടെ മേൽ മണ്ണെണ്ണ ഒഴിച്ചിട്ടില്ലെന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നില്ല.

മരണമൊഴി സ്വമേധയാ ഉള്ളതും വിശ്വസനീയവുമാണെന്നും അതിൽ ഒരു വികലതയുമില്ലെന്ന നിഗമനത്തിൽ സെഷൻസ് കോടതി എത്തിച്ചേർന്നു. അതിനാൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ, കേസ് സംശയാതീതമായി തെളിയിച്ചുവെന്നും മരണമൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഐപിസി 302,341,376,448 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് എതിർകക്ഷിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

iv. അപ്പീലിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം

28. എതിർകക്ഷി ജാർഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകി. 2018 ജനുവരി 27 ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ ഹൈക്കോടതി സെഷൻസ് കോടതിയുടെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കുകയും ഇനിപ്പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ എതിർകക്ഷിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയും ചെയ്തു :

1. മരിച്ചയാളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ എതിർ സാക്ഷികളാണെന്ന് അല്ലെങ്കിൽ കൂറുമാറിയതായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു;
2. മരണമൊഴി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതായാണ് ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെ തന്റെ പ്രധാന മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, ക്രോസ്-എക്സാമിനേഷൻ സമയത്ത്, അവിടെ മരിച്ചയാളെ ചികിത്സിക്കുന്ന മുറിയ്ക്ക് സമീപമുള്ള ഒരു മുറിയിൽ താൻ മറ്റൊരു രോഗിയോടൊപ്പമായിരുന്നുവെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. അതിനാൽ, മരണമൊഴി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലല്ല

രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്;

3. ഡോ. ആർ. മഹ്തോ, ക്രോസ് വിസ്താരം നടത്തുന്ന സമയത്ത് തന്നോട് ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി, ഇരയെ മെച്ചപ്പെട്ട ചികിത്സയ്ക്കായി ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് ഇരയുടെ കുടുംബത്തോട് പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു;
4. **മോട്ടി സിംഗ് v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം**[2] കേസിലെ തീരുമാനം അനുസരിച്ച് മരണപ്പെട്ടയാൾ നടത്തിയ പ്രസ്താവനയെ മരണമൊഴിയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല;
5. ഡോ. മിനു മുഖർജി (പിഡബ്ല്യു 9) ഇരയെ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ലൈംഗിക സമ്പർക്കത്തിന്റേതായ ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ല.

ഈ കാരണങ്ങളാൽ, എതിർകക്ഷിക്കെതിരായ ആരോപണങ്ങൾ സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരം കേസ് പരിഗണിക്കണമെന്ന് അപ്പീൽവാദി ഈ കോടതിയോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഈ നടപടികളിൽ 2019 ജനുവരി 2 ന് നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിച്ചു.

ബി. പ്രശ്നങ്ങൾ

29. കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി നടത്തിയ സമർപ്പണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, തീരുമാനത്തിനായി രണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നുവരുന്നു:

[2] എ ഐ ആർ 1964 എസ്.സി 900

എ. മരണപ്പെട്ടയാൾ നൽകിയ പ്രസ്താവന, 1872 ലെ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ[3] വകുപ്പ് 32 (1) പ്രകാരം പ്രസക്തമാണോ;

ബി. എതിർകക്ഷിക്കെതിരായ കുറ്റങ്ങൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ സംശയതാതീതമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടോ.

സി. സമർഷിക്കലുകൾ

30. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി വിഷ്ണു ശർമ്മയാണ് വാദിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ഇതായിരുന്നു:

എ. ഹൈക്കോടതി തെളിവുകൾ ശരിയായി വിലയിരുത്തിയിട്ടില്ല: ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെ മരിച്ചയാളുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രോഗിയെ പരിചരിക്കുകയായിരുന്നു, മരിച്ചയാൾ ഉണ്ടായിരുന്ന മുറിയുടെ അടുത്തുള്ള മറ്റൊരു മുറിയിലെ രോഗിയെ അല്ല;

ബി. മരണപ്പെട്ട് 12 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ മരിച്ചയാളുടെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തി. പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ സെപ്റ്റിസീമിയയാണ് മരണകാരണമെന്ന് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു.

31. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി നടത്തിയ സമർപ്പണങ്ങളെ പ്രതിഭാഗം എതിർക്കുകയും അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. ബ്രജ് കിഷോർ മിശ്ര ഇനിപ്പറയുന്ന സമർപ്പണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു :

എ. മരണമൊഴിയിൽ എതിർകക്ഷി മരിച്ചയാളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തതായി

[3] "തെളിവ് നിയമം "

സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഇക്കാര്യത്തിൽ കൃത്യമായ അഭിപ്രായം നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് മെഡിക്കൽ ബോർഡിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. എതിർകക്ഷി മരിച്ചയാളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്ന് കാണിക്കുന്നതിന് മരണമൊഴിയല്ലാതെ മറ്റ് തെളിവുകളൊന്നുമില്ല;

ബി. സംഭവം നടന്നതായി പരാതിപ്പെട്ട് ഏകദേശം ഒരു മാസത്തിന് ശേഷം ഇര മരിച്ചു. അതിനാൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് മരണപ്പെട്ടയാൾ നൽകിയ പ്രസ്താവന മരണമൊഴിയല്ല.

ഡി. വിശകലനം

i. മരിച്ചയാളുടെ മൊഴി 1872 ലെ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 (1) പ്രകാരം പ്രസക്തമാണ്.

എ. *പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ ആഴത്തിലുള്ള മുറിവുകൾ കാരണമാണ് പെൺകുട്ടി മരിച്ചത്.*

32. ഡോ. ആർ മഹ്തോ (പിഡബ്ല്യു 8) തയ്യാറാക്കിയ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ ഇരയുടെ മരണകാരണം സെപ്റ്റിസീമിയയാണെന്ന് പറയുന്നു. ഈ കണ്ടെത്തലിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പ്രതിഭാഗം ശ്രമിച്ചു.

33. ക്രോസ്-എക്സാമിനേഷൻ സമയത്ത് തന്നോട് ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി, മരിച്ചയാളെ ചികിത്സിച്ച ഡോക്ടർ അവരെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്തതായി തനിക്ക് വ്യക്തമായി ഓർമ്മയുണ്ടെന്ന് ഡോ. ആർ. മഹ്തോ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, അവരെ ഈ ആശുപത്രിയിലേക്ക് മാറ്റിയില്ല. മരിച്ചയാളെ

ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്ന പേര് വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഡോക്ടറെ സെഷൻസ് കോടതി മുമ്പാകെ നടന്ന നടപടികളിൽ സാക്ഷിയായി ഉൾപ്പെടുത്തുകയോ മൊഴിയെടുക്കാൻ ഹാജരാകാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. മരിച്ചയാളെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് മാറ്റിയിട്ടില്ലെന്നത് കേസിലെ പ്രധാന പ്രശ്നവുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണെന്ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ നടന്ന നടപടികളിൽ എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. തത്ഫലമായി, മരിച്ചയാൾ പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ മുറിവുകൾ കാരണമാണ് മരിച്ചതെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പേര് വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഡോക്ടർ നൽകിയ ഉപദേശം (അവരെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ) അനുസരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇരയുടെ മരണം തടയാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നാണ് വാദിക്കുന്നത്. നേരത്തെ പരാമർശിച്ചത് പോലെ, ഹൈക്കോടതി ഈ വാദം അംഗീകരിക്കുകയും മരണകാരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ മരണപ്പെട്ടായാൾ നൽകിയ പ്രസ്താവന മരണമൊഴിയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

34. മറ്റൊരു ഡോക്ടർ മരിച്ചയാളെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്തുവെന്ന ഡോ.ആർ.മഹ്തോയുടെ മൊഴിയിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് അത്തരമൊരു നിർദേശം യഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്നുവെന്നും അത് അവഗണിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ഇത് സ്ഥാപിക്കാൻ ഡോ. ആർ. മഹ്തോയുടെ മൊഴിയിൽ ആശ്രയിക്കാൻ പ്രതിഭാഗം അഭിഭാഷകൻ ശ്രമിക്കുന്നു :

എ. പേര് വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഒരു ഡോക്ടർ മരിച്ചയാളെ പരിശോധിച്ചു;

ബി. മരിച്ചയാളെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിൽ ചികിത്സിക്കണമെന്ന് ഈ ഡോക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു;

സി. ഈ ഡോക്ടർ മരിച്ചയാളെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്തു;

ഡി. മരിച്ചയാളും അവരുടെ കുടുംബവും ഈ നിർദ്ദേശം അവഗണിച്ചു;

ഇ. സദർ ആശുപത്രിക്ക് പകരം ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിൽ ചികിത്സിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇരയുടെ മരണം തടയാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

ഡോ. ആർ. മഹ്തോയുടെ മൊഴി (മറ്റൊരു ഡോക്ടർ മരിച്ചയാളെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്തതായി അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന പരിമിതമായ പരിധി വരെ മാത്രം) തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 60 കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ അനുവദനീയമല്ല. വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ നേരിട്ടുള്ളതായിരിക്കണമെന്ന് 60-ാം വകുപ്പ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു:

"വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ നേരിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം. - വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ, എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും, അത് എന്തുതന്നെയായാലും, നേരിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം; അതായത്-

അത് കാണാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വസ്തുതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് താൻ കണ്ടുവെന്ന് പറയുന്ന ഒരു സാക്ഷിയുടെ മൊഴിയായിരിക്കണം;

അത് കേൾക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വസ്തുതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് താൻ

കേട്ടുവെന്ന് പറയുന്ന ഒരു സാക്ഷിയുടെ മൊഴിയായിരിക്കണം;

മറ്റേതെങ്കിലും അർത്ഥത്തിലോ മറ്റേതെങ്കിലും രീതിയിലോ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വസ്തുതയെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് ആ അർത്ഥത്തിലോ ആ രീതിയിലോ മനസ്സിലാക്കിയതായി പറയുന്ന ഒരു സാക്ഷിയുടെ മൊഴിയായിരിക്കണം;

അത് ഒരു അഭിപ്രായത്തെയോ ആ അഭിപ്രായം നിലനിൽക്കുന്ന അടിസ്ഥാനത്തെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയുടെ മൊഴിയായിരിക്കണം:

സാധാരണയായി വിൽപ്പനയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പുസ്തകത്തിലോ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിലോ പ്രകടിപ്പിച്ച വിദഗ്ധരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും അത്തരം അഭിപ്രായങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്ന അടിസ്ഥാനങ്ങളും രചയിതാവ് മരിച്ചുവെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ മൊഴി നൽകാനുള്ള സ്ഥിതിയിലല്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തോട് ഹാജരാകാൻ പറയുന്നതിലൂടെ കോടതി ന്യായമല്ലെന്ന് കരുതുന്ന കാലതാമസമോ ചിലവോ ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ അത്തരം പ്രബന്ധങ്ങൾ ഹാജരാക്കുന്നതിലൂടെ തെളിയിക്കപ്പെടാം;

എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും ഒരു രേഖയല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു ഭൗതിക വസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് മൊഴി നൽകുന്നുവെങ്കിൽ, കോടതിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, അതിന്റെ പരിശോധനയ്ക്കായി അത്തരം ഭൗതിക വസ്തു ഹാജരാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാം."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

35. ഇവിടെ, പേര് വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഒരു ഡോക്ടർ മരിച്ചയാളെ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്യു എന്ന വസ്തുത പരോക്ഷമായി സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. മരിച്ചയാൾക്ക് നൽകേണ്ട ഏറ്റവും മികച്ച ചികിത്സയെക്കുറിച്ച് പേര് വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഒരു ഡോക്ടർ നൽകിയ നിർദ്ദേശം ഡോ. ആർ. മഹ്തോയുടെ ക്രോസ്-എക്സാമിനേഷൻ വഴി പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിച്ചു. തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 60 പ്രകാരം ഇത് അനുവദനീയമല്ല, കാരണം, പ്രസ്തുത വകുപ്പ് അനുസരിച്ച്, അത്തരമൊരു അഭിപ്രായം നൽകിയ വ്യക്തി തന്നെ മൊഴി നൽകണം. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊഴി (ഇരയെ മറ്റൊരു ഡോക്ടർ ബൊക്കാറോ ബേൺ ആശുപത്രിയിലേക്ക് റഫർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന പരിധി വരെ) അനുവദനീയമല്ലാത്തതും കേട്ടുകേൾവിക്ക് തുല്യവുമാണ്. എന്നാൽ, ഇത് അദ്ദേഹം നൽകിയ പ്രധാന മൊഴിയേയും ക്രോസ്-എക്സാമിനേഷൻ സമയത്ത് അദ്ദേഹം നൽകിയ മറ്റ് ഉത്തരങ്ങളെയും വികലമാക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊഴി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തെയും അത് നിലനിൽക്കുന്ന അടിസ്ഥാനങ്ങളെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇരയുടെ മരണകാരണം ഉൾപ്പെടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊഴിയുടെ ശേഷിക്കുന്ന ഭാഗം സ്വീകാര്യമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഇരയ്ക്ക് പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ പരിക്കുകൾ മൂലമുണ്ടായ സെപ്റ്റിസീമിയയാണ് മരണകാരണമെന്ന് ഡോ. ആർ. മഹ്തോയുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

36. **മോത്തി സിംഗ് (മേൽപരാമർശം)** കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിച്ച് ഇരയുടെ പ്രസ്താവന മരണമൊഴി എന്ന നിലയിൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ ഹൈക്കോടതി തീരുമാനിച്ചു. ആ കേസിൽ, എതിർകക്ഷി ഇരയെ വെടിവച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. ഇരയെ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും

പരിക്കുകൾക്ക് ചികിത്സ നൽകുകയും അതിനുശേഷം ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. വെടിയേറ്റ് ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്ക് ശേഷം അദ്ദേഹം മരിക്കുകയും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്താതെ സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരയുടെ മരണകാരണം സംബന്ധിച്ച് തെളിവുകളൊന്നുമില്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. തൽഫലമായി, തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 (1) പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിന് കാരണമായ ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ മരണകാരണം സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രസ്താവനയായോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണമൊഴിയെ കണക്കാക്കാനാവില്ല. ഹൈക്കോടതി **മോത്തി സിംഗ് (മേൽപരാമർശം)** കേസിൽ ആശ്രയിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്, കാരണം പ്രസ്തുത കേസിൽ, പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട്, ഇര പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ പരിക്കുകൾ മൂലമുണ്ടായ സെപ്റ്റിസീമിയ മൂലമാണ് മരിച്ചതെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതിനാൽ, പ്രസ്തുത കേസിൽ ഇരയുടെ പ്രസ്താവന, തുടർന്നുള്ള ഭാഗത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ തീർച്ചയായും അവരുടെ മരണകാരണവും ഒടുവിൽ അവരുടെ മരണത്തിൽ കലാശിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പ്രസ്താവനയാണ്.

ബി. *ഇരയുടെ മരണമൊഴി, അവരുടെ മരണകാരണവും മരണത്തിന് ഇടയാക്കിയ സാഹചര്യങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.*

37. ചില കേസുകളിൽ, സാക്ഷികളായി പരിഗണിക്കാൻ കഴിയാത്ത (അതിനാൽ നേരിട്ടുള്ള തെളിവുകൾ നൽകാൻ കഴിയാത്ത) വ്യക്തികളുടെ പ്രസ്താവനകൾ പ്രസക്തമാണെന്ന് തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 32 ലെ ഉപഖണ്ഡം(1) പ്രകാരം മരണ മൊഴികൾ പ്രസക്തമാണ്ഃ

"മരിച്ചതോ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്തതോ ആയ വ്യക്തിയുടെ പ്രസക്തമായ

വസ്തുതകളടങ്ങിയ പ്രസ്താവന അല്ലെങ്കിൽ മൊഴി പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. —- ഒരു വ്യക്തി മരണപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതെ വരുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മൊഴി നൽകാൻ കഴിയാത്ത സ്ഥിതിയിലാണെങ്കിലോ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തോട് ഹാജരാകാൻ പറയുന്നതിലൂടെ കോടതി ന്യായമല്ലെന്ന് കരുതുന്ന കാലതാമസമോ ചിലവോ ഉണ്ടാകുകയോ ആണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം രേഖാമൂലമോ വാക്കാലോ നടത്തിയ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ അടങ്ങിയ പ്രസ്താവനകൾ അല്ലെങ്കിൽ മൊഴികൾ **ഇനിപ്പറയുന്ന കേസുകളിൽ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളാണ്ഃ –**

(1) അത് മരണകാരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ. - **ഒരു വ്യക്തിയുടെ മരണകാരണം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കേസുകളിൽ അയാൾ നൽകിയ പ്രസ്താവന അല്ലെങ്കിൽ മൊഴി മരണകാരണവും മരണത്തിന് ഇടയാക്കിയ സാഹചര്യങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ.**

അത്തരം പ്രസ്താവനകൾ നടത്തിയ വ്യക്തിയുടെ മരണം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണകാരണം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന നടപടികളുടെ സ്വഭാവം എന്തുതന്നെയായാലും അത്തരം പ്രസ്താവനകൾ പ്രസക്തമാണ്....."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

38. 32-ാം വകുപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളടങ്ങിയ മൊഴികൾ (രേഖാമൂലമോ വാക്കാലുള്ളതോ) ഇനിപ്പറയുന്ന വിഭാഗത്തിലുള്ള ആളുകൾ നടത്തുമ്പോൾ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളാണ് :

എ. മരണപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തി;

ബി. കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത ഒരു വ്യക്തി;

സി. മൊഴി നൽകാനുള്ള സ്ഥിതിയിലല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തി; അല്ലെങ്കിൽ

ഡി. കാലതാമസമോ ചെലവോ ഇല്ലാതെ ഹാജരാകാൻ കഴിയാത്ത ഒരു വ്യക്തി.

ഖണ്ഡം (1) പ്രകാരം ഒരു വ്യക്തിയുടെ മരണകാരണം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ആ വ്യക്തി നൽകുന്ന ഒരു പ്രസ്താവന ഇനിപ്പറയുന്നവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ പ്രസക്തമാണ് :

എ. മരണകാരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ; അല്ലെങ്കിൽ

ബി. മരണത്തിന് ഇടയാക്കിയ സാഹചര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ.

39. പ്രസ്തുത സാഹചര്യത്തിൽ, വ്യക്തി നൽകിയ പ്രസ്താവന അല്ലെങ്കിൽ മൊഴി മരണകാരണം അല്ലെങ്കിൽ മരണത്തിന് ഇടയാക്കിയ സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇത് 32-ാം വകുപ്പിന്റെ ഉപഖണ്ഡം (1) ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമാണ്. എതിർകക്ഷി തന്റെ മേൽ മണ്ണെണ്ണ ഒഴിച്ച് തീകൊളുത്തിയതായി മൊഴിയിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നതിനാലാണിത്. മരിച്ചയാൾക്ക് പൊള്ളലേറ്റതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ പരിക്ക് മൂലമുണ്ടായ സെപ്റ്റിസീമിയയാണ് മരണകാരണമെന്നതാണ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിലെ നിഗമനം. എതിർകക്ഷി തന്റെമേൽ മണ്ണെണ്ണ ഒഴിച്ച് തീകൊളുത്തിയതിന്റെ ഫലമായാണ് പൊള്ളലേറ്റതെന്ന് ഇരയുടെ മരണ മൊഴി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

40. കൂടാതെ, എതിർകക്ഷി അവരെ തീകൊളുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് ബലാത്സംഗം

ചെയ്തുവെന്നും മരണ മൊഴി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു - ഇത് അവരുടെ മരണത്തിന് ഇടയാക്കിയ സാഹചര്യത്തെ കാണിക്കുന്നു. അതിനാൽ, മരണപ്പെട്ടയാൾ നൽകിയ മൊഴി വകുപ്പ് 32 (1) ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമാണ്, അത് തന്നെ പ്രസക്തമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഈ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിന്, ഈ മൊഴിയെ മരണമൊഴി എന്ന നിലയിൽ കണക്കാക്കാം.

സി. മരണമൊഴിയുടെ തെളിവെന്ന നിലയിലെ മൂല്യവും സ്വീകാര്യതയും

41. മജിസ്ട്രേറ്റിന് പകരം ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മരണമൊഴി അംഗീകരിക്കാനാവില്ല എന്ന് ഒരു ചട്ടവുമില്ല[4]. മരണമൊഴി സാധ്യമെങ്കിൽ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെങ്കിലും, പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന മരണമൊഴി ആ കാരണത്താൽ മാത്രം സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ച് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന മരണമൊഴി സ്വീകാര്യമാണോ എന്ന പ്രശ്നം തീരുമാനിക്കണം.

42. **ഖുഷാൽ റാവു v. ബോംബെ സംസ്ഥാനം**[5] കേസിൽ ഈ കോടതി മരണമൊഴി വിലയിരുത്തുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡം രൂപപ്പെടുത്തി :

"16. ... (1) മരണമൊഴി മറ്റ് തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടാതെ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഒരാളെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നത് കർശനമായ ഒരു നിയമമല്ല ;

(2) ഓരോ കേസും അതിന്റേതായ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും മരണമൊഴി

[4] കർണാടക സംസ്ഥാനം v. ഷെരിഫ് (2003) 2 എസ.സി.സി 473 ; ഭഗീരത് v. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം (1997) 1 എസ്.സി.സി 481

[5] AIR 1958 എസ്.സി 22

നൽകിയ സാഹചര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും തീരുമാക്കപ്പെടണം ;

(3) മരണമൊഴിയ്ക്ക് മറ്റു തരത്തിലുള്ള തെളിവുകളേക്കാൾ വിശ്വാസ്യത കുറവാണ് എന്നത് ഒരു പൊതുനിയമമാണ് എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല;

(4) മരണമൊഴി മറ്റേതൊരു തരത്തിലുള്ള തെളിവ് പോലെതന്നെ പരിഗണിക്കണം, അത് നൽകിയ സാഹചര്യത്തിന്റെയും തെളിവുകൾ അളക്കുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിരുത്തണം;

(5) അധികാരപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റ് ശരിയായ രീതിയിൽ, അതായത്, ചോദ്യങ്ങളുടെയും ഉത്തരങ്ങളുടെയും രൂപത്തിൽ, പ്രായോഗികമായിടത്തോളം മൊഴി നൽകിയ വ്യക്തിയുടെ തന്നെ വാക്കുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ മരണമൊഴിക്ക് മനുഷ്യസഹജമായ തെറ്റുകൾ അല്ലെങ്കിൽ കുറവുകൾ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന വാക്കാലുള്ള മൊഴിയേക്കാൾ വിശ്വാസ്യതയുണ്ട്,

(6) മരണമൊഴിയുടെ വിശ്വാസ്യത പരിശോധിക്കുന്നതിന്, കോടതി ചില ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അതായത്, മൊഴി നൽകിയ വ്യക്തിക്ക് യഥാർഥത്തിൽ എന്താണ് നടന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടായിരുന്നോ, ഉദാഹരണത്തിന്, രാത്രിയിലാണ് കൃത്യം നടന്നതെങ്കിൽ അവിടെ ആവശ്യത്തിന് വെളിച്ചമുണ്ടായിരുന്നോ അല്ലെങ്കിൽ മൊഴി നൽകിയ സമയത്ത് ആ വ്യക്തിക്ക് ഓർമ്മശക്തിയുണ്ടായിരുന്നോ; ഈ വിഷയത്തെ പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോഴെല്ലാം ഒരേ മൊഴി തന്നെയാണോ അയാൾ നൽകിയത്; മറ്റ് തല്പര കക്ഷികൾ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സ്വാധീനിക്കുന്നതിന് വളരെ മുൻപ് തന്നെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയോ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ."

43. മരണമൊഴി ചോദ്യങ്ങളുടെയും ഉത്തരങ്ങളുടെയും രൂപത്തിലല്ല എന്ന വസ്തുതയാൽ **ബിഹാരി യാദവ് v. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം**[6] എന്ന കേസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ അതിന്റെ സ്വീകാര്യതയെയോ തെളിവ് എന്ന നിലയിലുള്ള അതിന്റെ മൂല്യത്തെയോ ബാധിക്കുന്നില്ല.

"9. .....സാധാരണഗതിയിൽ, മരണമൊഴി ചോദ്യങ്ങളുടെയും ഉത്തരങ്ങളുടെയും രൂപത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തണം, എന്നാൽ ഒരു മരണമൊഴി വിശദമല്ല, മറിച്ച്, കുറച്ച് വാക്യങ്ങൾ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും മൊഴി നൽകിയ വ്യക്തിയുടെ തന്നെ വാക്കുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതുമാണെങ്കിൽ മരണമൊഴി ചോദ്യങ്ങളുടെയും ഉത്തരങ്ങളുടെയും രൂപത്തിലല്ല എന്ന വസ്തുതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം അതിന്റെ സ്വീകാര്യതയോ വിശ്വാസ്യതയോ ഇല്ലാതാകുന്നില്ല."

44. **സുരീന്ദർ കുമാർ v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം**[7] കേസിൽ ഈ കോടതി അംഗീകരിച്ചതുപോലെ, ചോദ്യങ്ങളുടെയും ഉത്തരങ്ങളുടെയും രൂപത്തിൽ മരണമൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് എല്ലായ്പ്പോഴും സാധ്യമല്ല :

"19. കോടതിയുടെ മുമ്പിലുള്ള കേസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മരണമൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു ഫോർമാറ്റും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മാത്രം ചൂണ്ടികാണിക്കാൻ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, അത്തരമൊരു ഫോർമാറ്റ് നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, മരണമൊഴി ചോദ്യോത്തര രൂപത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടത് നിർബന്ധമല്ല. അത്തരത്തിൽ മരണമൊഴി രേഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം, അതേസമയം, നിലവിലുള്ള

[6] (1998) 4 എസ്.സി.സി 517

[7] (2012) 12 എസ്.സി.സി 120

സാഹചര്യം കാരണം അല്ലെങ്കിൽ ആ സമയത്ത് ഇര അനുഭവിക്കുന്ന അതിവേദന കാരണം അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ടാകാം ".

45 ഇരയുടെ മരണമൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ തൊട്ടടുത്ത മുറിയിൽ മറ്റൊരു രോഗിയെ പരിശോധിക്കുകയാണെന്ന് ഡോ.ആർ.കെ. പാണ്ഡെ തന്റെ ക്രോസ് എക്സാമിനേഷനിൽ പറഞ്ഞതായി ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായത്തിൽ തെറ്റായി നിരീക്ഷിച്ചു. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ അടുത്തുള്ള മേശപ്പുറത്ത് ഒരു രോഗിയെ പരിശോധിക്കുകയാണെന്ന് ഡോ.ആർ.കെ.പാണ്ഡെ പറഞ്ഞതായി ക്രോസ്-എക്സാമിനേഷൻ രേഖകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു (ഹൈക്കോടതി തെറ്റായി പറഞ്ഞതുപോലെ അടുത്ത മുറിയിലല്ല). ഇരയുടെ മൊഴി, മരണമൊഴിയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിധിക്കാൻ ഹൈക്കോടതി ഈ വസ്തുതയിൽ തെറ്റായി ആശ്രയിച്ചു. ക്രോസ്-എക്സാമിനേഷൻ സമയത്ത് തന്നോട് ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിനുള്ള ഡോ.ആർ.കെ.പാണ്ഡെയുടെ ഉത്തരം വ്യക്തമാക്കുന്നത് മരണമൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മറ്റൊരു മുറിയിലായിരുന്നുവെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ മൊഴി നിരസിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നാണ്, കാരണം, മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അതേ മുറിയിലുണ്ടായിരുന്നു, മരണമൊഴി ശ്രീ ലല്ലൻ പ്രസാദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയത്. ലല്ലൻ പ്രസാദും ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെയും തെളിവെടുപ്പിനിടയിൽ ഈ വസ്തുത സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

46. മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് മൊഴി നൽകുന്നതിന് ശാരീരികമായും മാനസികമായും പ്രാപ്തിയുണ്ടെന്ന് ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെ ബോധ്യപ്പെടുകയും അത് അദ്ദേഹം രേഖാമൂലം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മരണമൊഴി ഇരയുടെ തന്നെ വാക്കുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും അവരെ അത് വായിച്ച് കേൾപ്പിക്കുകയും അതിനുശേഷം അവർ

അതിൽ ഒപ്പ് വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ മൊഴി മറ്റാരെങ്കിലും അവർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തതാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് സ്വന്തമായി ഇത്തരത്തിൽ മൊഴി നൽകാനുള്ള പ്രാപ്തിയില്ലെന്നോ വിശ്വസിക്കാൻ കോടതി ഒരു കാരണവും കാണുന്നില്ല. കളവ് പറഞ്ഞ് അയാളെ തെറ്റായി പ്രതിചേർക്കുന്നതിന് തക്കതായി മരണപ്പെട്ടയാളും എതിർകക്ഷിയും തമ്മിൽ ശത്രുതയുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് രേഖകളൊന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല.

47. കൂടാതെ, മരിച്ചയാളെ ജനറൽ വാർഡിലാണോ ഐസിയുവിലാണോ പ്രവേശിപ്പിച്ചതെന്ന് ഓർക്കാൻ ലല്ലൻ പ്രസാദിന് കഴിഞ്ഞില്ല. മരണമൊഴി തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതായി ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെ മൊഴി നൽകിയിട്ടുള്ളതിനാൽ മരണമൊഴിയുടെ ആധികാരികതയെ ഈ വസ്തുത ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല.

48. അതിനാൽ മരണമൊഴി സ്വമേധയാ നൽകിയതാണെന്നും അത് ശരിയാണെന്നതിലും കോടതിക്ക് ബോധ്യമുണ്ട്. ലല്ലൻ പ്രസാദിന് മൊഴി നൽകുമ്പോൾ മരണപ്പെട്ടയാൾ ശരിയായ മാനസികാവസ്ഥയിലായിരുന്നു.

II. എതിർകക്ഷിക്കെതിരായ കേസ് സംശയാതീതമായി പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

49. എതിർകക്ഷി മരിച്ചയാളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുകയും മണ്ണെണ്ണ ഒഴിച്ച് തീകൊളുത്തുകയും ചെയ്തുവെന്ന് മരണമൊഴി വ്യക്തമാക്കുന്നു. പൊള്ളലേറ്റ പരിക്കുകളുടെ ഫലമായി ഉണ്ടായ സെപ്റ്റിസീമിയയാണ് മരണകാരണം. അതിനാൽ, ഇരയുടെ മരണം എതിർകക്ഷി അവരുടെമേൽ ഏൽപ്പിച്ച പരിക്കുകളുടെ നേരിട്ടുള്ള ഫലമായിരുന്നു. എതിർകക്ഷി കുറ്റംചെയ്തോയെന്ന് ന്യായമായ സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും രേഖകളിൽ ഇല്ല.

50. മെഡിക്കൽ ബോർഡ് ബലാത്സംഗം നടന്നതിന് തെളിവുകളൊന്നും കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ എതിർകക്ഷി മരിച്ചയാളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തതിൽ കുറ്റക്കാരനല്ലെന്നും എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. മെഡിക്കൽ ബോർഡ് തയ്യാറാക്കിയ റിപ്പോർട്ടിൽ ലൈംഗിക സമ്പർക്കത്തിനുള്ള സാധ്യത തള്ളിക്കളയാനാവില്ലെന്നും ഇക്കാര്യത്തിൽ കൃത്യമായ അഭിപ്രായം നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബലാത്സംഗം നടത്തിയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള മെഡിക്കൽ തെളിവുകളുടെ അഭാവം മരണപ്പെട്ടയാൾ ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. തീകൊളുത്തുന്നതിനുമുമ്പ് എതിർകക്ഷി അവരെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്ന് അവരുടെ മരണമൊഴിയിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നു. മരണമൊഴി സംശയാസ്പദമല്ലെങ്കിൽ മെഡിക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് തെളിവുകളിലൂടെ അത് സ്ഥിരീകരിക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്ന നിയമമോ ചട്ടമോ നിലവിലില്ല.

51. **വിഷ്ണു v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം**[8] കേസിൽ, ഒരു മെഡിക്കൽ വിദഗ്ധന്റെ അഭിപ്രായം ഏതെങ്കിലും വസ്തുതയുടെ നിലനിൽപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിർണ്ണായകമല്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു :

> "മെഡിക്കൽ ഓഫീസറുടെ ചുമതല വിദഗ്ധോപദേശം നൽകി കോടതിയെ സഹായിക്കുക എന്നതാണ്, എന്താണ് യാഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്നതെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുക എന്നതല്ല. മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ നൽകിയ തെളിവുകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ഉപദേശക സ്വഭാവമുള്ളതായതിനാൽ അത് സംഭവം നേരിൽ കണ്ട സാക്ഷി മൊഴിയേക്കാൾ സ്വീകാര്യമല്ല".

[8] (2006) 1 എസ്.സി.സി 283

52. **ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം v. രാം സാഗർ യാദവ്**[9] കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചത്, മരണമൊഴി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടാതെ വിശ്വാസയോഗ്യമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന വിധത്തിൽ ഏതെങ്കിലും നിയമമോ പൊതുവായ മാനദണ്ഡമോ നിലവിലില്ലെന്നാണ്:

> "13. മരണമൊഴി മറ്റേതെങ്കിലും തെളിവുകളിലൂടെ സ്ഥിരീകരിക്കാതെ തന്നെ വിശ്വാസയോഗ്യമായി കണക്കാക്കാമെന്ന് നിയമപ്രകാരം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (ഖുഷാൽ റാവു v. ബോംബെ സംസ്ഥാനം [എ.ഐ.ആർ 1958 എസ്.സി 22:1958 എസ്.സി.ആർ 552:1938 Cri LJ 106]; ഹർബൻസ് സിംഗ് v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം [എ.ഐ.ആർ 1962 എസ്.സി. 439:1962 Supp (1) എസ്.സി.ആർ 104: (1962) 1 Cri LJ 479]; ഗോപാൽസിംഗ് v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [(1972) 3 എസ്.സി.സി 268:1972 എസ്.സി.സി (Cri) 513:1972 Cri LJ 1045]). മരണമൊഴി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടാതെ വിശ്വാസയോഗ്യമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന വിധത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ നിഷ്കർഷിക്കുന്ന പൊതുവായ ഒരു മാനദണ്ഡമോ നിയമമോ നിലവിലില്ല. മരണമൊഴി വിശ്വാസയോഗ്യമാണോ എന്ന് കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ് കോടതിയുടെ പ്രാഥമിക ചുമതല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, സ്ഥിരീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു ചോദ്യവും ഉയരുന്നില്ല. മരണമൊഴി നൽകിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങൾ അവ്യക്തമോ അല്ലെങ്കിൽ സംശയാസ്പദമോ ആണെങ്കിൽ മാത്രമേ കോടതിക്ക് ഉറപ്പിനായി മറ്റു തെളിവുകളിൽ ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരുകയുള്ളൂ".

53. പിഡബ്ല്യു 1-5, പിഡബ്ല്യു 10 (മരിച്ചയാളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളും അവർക്ക്

[9] (1985) 1 എസ്.സി.സി 552

അറിയാവുന്ന മറ്റ് വ്യക്തികളും) എന്നിവർ കൂറുമാറിയതായി സെഷൻസ് കോടതി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇരയുടെ മരണശേഷം (അല്ലെങ്കിൽ അതിന് മുമ്പുതന്നെ) വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ സാക്ഷികൾ കൂറുമാറുന്നത് സാധാരണമാണ്. രമേശ് **v.** ഹരിയാന സംസ്ഥാനം[10] കേസിൽ സാക്ഷികൾ കൂറുമാറുന്നതിന് കാരണമാകുന്ന ചില ഘടകങ്ങൾ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു :

"44. വിവിധ കേസുകളുടെ വിശകലനത്തിൽ സാക്ഷികൾ കോടതിയിൽ അവരുടെ മൊഴികൾ പിൻവലിക്കുകയും കൂറുമാറുകയും ചെയ്തതിന് താഴെപ്പറയുന്ന കാരണങ്ങൾ കോടതി കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട് :

(i) ഭീഷണിപ്പെടുത്തുക.

(ii) പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ സ്വാധീനിക്കുക.

(iii) എതിർകക്ഷി പണവും ശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് സ്വാധീനിക്കുന്നു.

(iv) തെളിവ് കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്നതിനോ കള്ള സാക്ഷ്യം പറയുന്നതിനോ ഒരേ സാക്ഷികളെ തന്നെ പല കേസുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

(v) നീണ്ട വിചാരണകൾ.

(vi) അന്വേഷണത്തിലും വിചാരണയിലും സാക്ഷികൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ.

(vii) സാക്ഷികൾ കൂറുമാറുന്നത് പരിശോധിക്കുന്നതിനായി വ്യക്തമായ

[10] (2017) 1 എസ്.സി.സി 529

നിയമനിർമ്മാണം നിലവിലില്ല.

.....

48. മേൽപ്പറഞ്ഞവ കൂടാതെ, സാക്ഷികൾ കൂറുമാറാനുള്ള മറ്റൊരു പ്രധാന കാരണം "വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുന്ന ഒരു സംസ്കാരം" നിലനിൽക്കുന്നു എന്നത് കൂടിയാണ്. ബലാത്സംഗ വിചാരണകളിലെ അത്തരം സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതികരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രതീക്ഷാ ബക്ഷി ["ജസ്റ്റിസ് ഈസ് എ സീക്രട്ട്:കോംപ്രൈമെസ് ഇൻ റേപ്പ് ട്രയൽസ്" (2010) 44, ലക്കം 3, കോൺട്രിബ്യൂഷൻ ടു ഇന്ത്യൻ സോഷ്യോളജി, പേജ്. 207-233.] ഈ പ്രശ്നം താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ എടുത്തുകാണിച്ചു:

".....സാക്ഷികൾക്ക് നിയമ സുരക്ഷ ലഭിക്കാത്ത പക്ഷം നിയമ സംവിധാനത്തിലെ വിട്ടുവീഴ്ച അല്ലെങ്കിൽ ഒത്തുതീർപ്പ് ഗുരുതര കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പോലും ഒത്തുതീർപ്പാക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷത്തിലേക്ക് നയിക്കും, ഭയത്തിന്റെ പേരിൽ വിലപേശൽ നടത്തും. ഇത് മിക്കവാറും സാക്ഷികൾ കൂറുമാറുന്നതിനും ഇരകളുടെ പ്രതീക്ഷ തന്നെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും കാരണമാകും....."

54. ഈ ഘടകങ്ങൾക്ക് പുറമേ, മരണപ്പെട്ട ഇരയെ അറിയാവുന്ന സാക്ഷികൾ അവരുടെ ജീവിതവുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ കൂറുമാറിയേക്കാം. പ്രിയപ്പെട്ട ഒരാളുടെ ബലാത്സംഗത്തിനും മരണത്തിനും കാരണമായ സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത് ആഴത്തിൽ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്, ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമ നടപടികൾ മന്ദഗതിയിലായതിനാൽ ഇത് കൂടുതൽ ദുഷ്കരമാവും.

55. മരിച്ചയാളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചില സാക്ഷികൾ കൂറുമാറിയതായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ സംശയിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല. കൂറുമാറിയ സാക്ഷികൾ കുറ്റകൃത്യത്തിന് ദൃക്സാക്ഷികളായിരുന്നുവെന്നത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസല്ല. പകരം, എതിർകക്ഷി തന്നെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുവെന്ന് മരിച്ചയാൾ നൽകിയ മൊഴി ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിന് ഈ സാക്ഷി മൊഴികൾ പ്രസക്തമായിരുന്നു. മരണമൊഴി ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും ശരിയാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനും തെളിവുകളില്ല എന്ന വസ്തുത പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കില്ല. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, മരണമൊഴി ഇരയുടെ തന്നെ വാക്കുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും അവരെ വായിച്ച് കേൾപ്പിക്കുകയും അതിനുശേഷം അവർ അതിൽ ഒപ്പ് വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

56. എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ വ്യാജ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ധീരേന്ദ്ര റായ് (ഡിഡബ്ല്യു 1) സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് അത് തെളിയിക്കാനായില്ല. ഭൂമിയിലെ ജലസേചനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ചെറിയ വിയോജിപ്പ് പ്രതിക്കെതിരെ വ്യാജ ബലാത്സംഗ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ അയാൾ അവരെ തീകൊളുത്തിയെന്ന് നുണ പറയാനോ ഈ പ്രശ്നവുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത മരണപ്പെട്ടയാളെ അല്ലെങ്കിൽ ഇരയെ പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്ന് ഈ കോടതി വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

57. മരിച്ചയാൾക്ക് പൊള്ളലേറ്റതിന് ശേഷം സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് ദശരഥ് തിവാരി (ഡി. ഡബ്ല്യു 2) മൊഴി നൽകി. ലല്ലൻ പ്രസാദ്, ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെ എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ ഇത് തീർത്തും തെറ്റാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. മരിച്ചയാൾ ശാരീരികമായും മാനസികമായും AIR 1958 എസ്.സി 22 ആരോഗ്യവതിയായിരുന്നുവെന്നും തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് ലല്ലൻ പ്രസാദ് മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയതെന്നും ഡോ. ആർ.

കെ. പാണ്ഡെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. ഡോ. ആർ. കെ. പാണ്ഡെയ്ക്ക് എതിർകക്ഷിയോട് ഒരു ശത്രുതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, അത്തരമൊരു ആരോപണം പ്രതിഭാഗവും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല. ഇരയുടെ ആരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ച് തെറ്റായ മൊഴി നൽകേണ്ട അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന സമയത്ത് തെറ്റായ ഫിറ്റ്നസ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകേണ്ട ആവശ്യം അദ്ദേഹത്തിന് ഇല്ല.

58. പാചകം ചെയ്യുന്നതിനിടെയാണ് മരിച്ചയാൾക്ക് പരിക്കേറ്റതെന്ന് ബാൽമുകുന്ദ് റായ് (ഡിഡബ്ല്യു 3) സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. ഇത് പൂർണ്ണമായും അവിശ്വസനീയമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. എതിർകക്ഷിയെ മനപ്പൂർവ്വം കുറ്റക്കാരനാക്കുന്നതിന് ഒരു കഥ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കാൻ തക്ക വിധത്തിൽ മരിച്ചയാൾക്ക് എതിർകക്ഷിയോട് എന്തെങ്കിലും വിരോധമുള്ളതായി രേഖകളില്ല. കൂടാതെ, അപകടം നടന്നതായി കരുതപ്പെടുന്ന സമയത്ത് ബാൽമുകുന്ദ് റായ് ഇരയുടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിന് തെളിവുകൾ ഒന്നുമില്ല. അദ്ദേഹം അപകടത്തിന് ദൃക്സാക്ഷിയാണെങ്കിൽ, ധീരേന്ദ്ര റായ് ഇരയുടെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചതായി കരുതപ്പെടുന്ന സമയത്ത് അദ്ദേഹം എവിടേക്കാണ് പോയതെന്ന ചോദ്യം ഉയരുന്നു. മരണമൊഴിക്ക് ബാൽമുകുന്ദ് റായിയുടെ സാക്ഷ്യത്തേക്കാൾ തെളിവെന്ന നിലയിൽ കൂടുതൽ മൂല്യമുണ്ട്, അതിനാൽ, ആദ്യം വിവരിച്ച സംഭവങ്ങളാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായി കോടതിക്ക് തോന്നുന്നത്.

59. ഈ കാരണങ്ങളാൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ സെഷൻസ് കോടതിക്ക് മുന്നിൽ സംശയാതീതമായി കേസ് തെളിയിച്ചതായി കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു. നേരത്തെ ചർച്ച ചെയ്ത കാരണങ്ങളാൽ ഹൈക്കോടതി സെഷൻസ് കോടതിയുടെ വിധി അസാധുവാക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഹൈക്കോടതികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച കുറ്റവിമുക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവുകളിൽ ഈ കോടതി സാധാരണയായി ഇടപെടുന്നില്ലെങ്കിലും, സമ്പൂർണ്ണ നീതി

നടപ്പാക്കാനും നീതി നിർവഹണത്തിൽ വന്നേക്കാവുന്ന തെറ്റുകൾ ഒഴിവാക്കാനും കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവുകൾ പിൻവലിക്കാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്.[11] അതിനാൽ 2018 ജനുവരി 27 ലെ ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം കോടതി റദ്ദാക്കുകയും ഐപിസി 302,341,376,448 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് എതിർകക്ഷിയെ ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 2006 ഒക്ടോബർ 10 ലെ സെഷൻസ് കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ജീവപര്യന്തം കഠിന തടവിനും ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം 10 വർഷത്തെ കഠിന തടവിനും ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 2006 ഒക്ടോബർ 11 ലെ ഉത്തരവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ശിക്ഷകൾ ഒരേസമയം നടപ്പിലാക്കണം. ശിക്ഷ ഉടൻ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി എതിർകക്ഷിയെ കസ്റ്റഡിയിലെടുക്കും.

ഇ. കേസ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള ചില പരാമർശങ്ങൾ

60 ഇരയെ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അവർ ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ മെഡിക്കൽ ബോർഡ് "ടു-ഫിംഗർ ടെസ്റ്റ്" നടത്തി. ബലാത്സംഗവും ലൈംഗികാതിക്രമവും ആരോപിക്കുന്ന കേസുകളിൽ ഇത്തരം കാലഹരണപ്പെട്ട പരിശോധനകൾ ഇപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ ഈ കോടതി പലതവണ അപലപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിശോധനയ്ക്ക് ശാസ്ത്രീയ അടിത്തറയില്ല, ബലാത്സംഗ ആരോപണങ്ങൾ ഇത് തെളിയിക്കുകയോ നിരസിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. പകരം ഇത് ലൈംഗികമായി ആക്രമിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെ വീണ്ടും ഇരയാക്കുകയും അവരുടെ അന്തസ്സിനെയും സ്ത്രീത്വത്തെയും അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. "ടു-ഫിംഗർ ടെസ്റ്റ്" അല്ലെങ്കിൽ പെർ-വജിനം പരിശോധന നടത്താൻ പാടില്ല.

[11] സത്ബിർ v. സൂറ്റ് സിംഗ് (1997) 4 എസ്.സി.സി 192 ; പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം v. അജയ്ബ് സിംഗ് (2005) 9 എസ്.സി.സി 94

61. **ലില്ലു v. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം**[12] കേസിൽ ഈ കോടതി "ടു-ഫിംഗർ ടെസ്റ്റ്" സ്ത്രീയുടെ സ്വകാര്യത, മാന്യത, അന്തസ്സ് എന്നിവയ്ക്കുള്ള അവകാശത്തെ ലംഘിക്കുന്നുവെന്ന് വിധിച്ചു :

> "13. ബലാത്സംഗമോ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ആക്രമണമോ അതിജീവിച്ചവരെ ശാരീരികമോ മാനസികമോ ആയി വീണ്ടും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയോ മുറിവേൽപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അവരുടെ മാന്യതയും അന്തസ്സും ലംഘിക്കാത്ത നിയമ സഹായം ലഭ്യമാക്കണം. അവരുടെ സമ്മതത്തോടെയാവണം മെഡിക്കൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ നടത്തേണ്ടത്. ക്രൂരമോ മനുഷ്യത്വരഹിതമോ അപമാനകരമോ ആയ രീതിയിൽ മെഡിക്കൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ നടത്തരുത്, ലിംഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള അക്രമങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിജീവിതയുടെ ആരോഗ്യത്തിന് പരമപ്രധാനമായ പരിഗണന നൽകണം. ലൈംഗിക അതിക്രമങ്ങളെ അതിജീവിച്ചവർക്ക് അത്തരം സേവനങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കാൻ സംസ്ഥാനം ബാധ്യസ്ഥമാണ്. അവരുടെ സുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കാൻ ശരിയായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയും അവരുടെ സ്വകാര്യതയിൽ ഏകപക്ഷീയമോ നിയമവിരുദ്ധമോ ആയ ഇടപെടൽ ഉണ്ടാകാനും പാടില്ല.
>
> 14. അതിനാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ടു-ഫിംഗർ ടെസ്റ്റും അത് നടത്തുന്ന രീതിയും ബലാത്സംഗം അല്ലെങ്കിൽ റേപ്പിനെ അതിജീവിച്ചവരുടെ സ്വകാര്യതയേയും ശാരീരികവും മാനസികവുമായ ക്ഷേമത്തെയും അന്തസ്സിനെയും ലംഘിക്കുന്നുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല".

[12] (2013) 14 എസ്.സി.സി 643

62 ഒരു സ്ത്രീ "ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ മുൻപ് ഏർപ്പെട്ടിരുന്നോ" എന്നത്, ഐപിസി വകുപ്പ് 375 പ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രത്യേക കേസിൽ അപ്രസക്തമാണ്. മുൻപ് ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്ന തെറ്റായ അനുമാനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ഈ പരിശോധന, ഇത് പൂർണ്ണമായും തെറ്റാണ് -എതിർകക്ഷി അവരെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തോ എന്ന് കണ്ടെത്തുന്നതിന് മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുത തീർത്തും അപ്രസക്തമാണ്. കൂടാതെ, ഒരു സ്ത്രീയുടെ മൊഴിയുടെ തെളിവ് എന്ന നിലയിലെ മൂല്യം മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല.ഒരു സ്ത്രീ താൻ ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയുമ്പോൾ, അവർ മുൻപ് ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന കാരണത്താൽ അത് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പറയുന്നത് പുരുഷാധിപത്യവും ലിംഗവിവേചനപരവുമാണ്.

63. വകുപ്പ് 53 എ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനായി തെളിവ് നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്ത 2013 ലെ ക്രിമിനൽ നിയമം (ഭേദഗതി) നിയമം നടപ്പിലാക്കിയതിലൂടെ നിയമനിർമ്മാണസഭ ഈ വസ്തുത വ്യക്തമായി അംഗീകരിച്ചു. തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 53 എ അനുസരിച്ച്, ലൈംഗിക കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പ്രോസിക്യൂഷനുകളിൽ ഇരയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചോ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുമായുള്ള അവരുടെ മുൻ ലൈംഗിക ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള തെളിവുകൾ അവർ സമ്മതം നൽകിയെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ സമ്മതത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതാണെന്നോ അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല.

64. ലൈംഗികാതിക്രമ കേസുകളിൽ ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകർക്കായി ആരോഗ്യ കുടുംബക്ഷേമ മന്ത്രാലയം മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ[13] പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ

[13] ആരോഗ്യ കുടുംബക്ഷേമ മന്ത്രാലയം ലൈംഗികാതിക്രമങ്ങളെ അതിജീവിച്ചവർക്ക് അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം അതിക്രമങ്ങൾക്ക് ഇരയായവർക്ക് വൈദ്യ സഹായവും നിയമ സഹായവും നൽകുന്നു.(2014 മാർച്ച് 19)

"ടു-ഫിംഗർ ടെസ്റ്റിന്റെ" ഉപയോഗം നിരോധിക്കുന്നു:

"സാധാരണക്കാർ 'ടു-ഫിംഗർ ടെസ്റ്റ്' എന്ന് വിളിക്കുന്ന പെർ - വജിനം ബലാത്സംഗം/ലൈംഗിക അതിക്രമം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി നടത്തരുത്, കൂടാതെ വജിനൽ ഇൻട്രോയിറ്റസിന്റെ വലുപ്പത്തിന് ലൈംഗിക അതിക്രമ കേസുമായി ബന്ധമില്ല. പ്രായപൂർത്തിയായ സ്ത്രീകളിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രപരമായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇത്തരം പരിശോധന നടത്താൻ കഴിയൂ.

സൈക്ലിംഗ്, റൈഡിംഗ് അല്ലെങ്കിൽ സ്വയംഭോഗം തുടങ്ങി നിരവധി കാരണങ്ങളാൽ ഹൈമന് കീറലുണ്ടാകാം എന്നതിനാൽ ഹൈമൻ പരിശോധിക്കുന്നത് പ്രയോജനപ്പെടില്ല. ഹൈമന് കേടുസംഭവിക്കാത്തത് ലൈംഗിക അതിക്രമം നടന്നിട്ടില്ലെന്നോ കേടുസംഭവിച്ചാൽ അത് മുൻപ് ലൈംഗികബന്ധം നടന്നതായോ തെളിയിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ലൈംഗിക അതിക്രമ കേസുകളിൽ പരിശോധനാ കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ജനനേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ മറ്റേതൊരു ഭാഗത്തെയും പോലെ ഹൈമനെയും പരിഗണിക്കണം. ആക്രമണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രസക്തമായവ മാത്രം (പുതിയ മുറിവുകൾ, രക്തസ്രാവം, എഡിമ മുതലായ കണ്ടെത്തലുകൾ) രേഖപ്പെടുത്തണം ".

65 ഈ കേസിൽ "ടു-ഫിംഗർ ടെസ്റ്റ്" ഒരു പതിറ്റാണ്ട് മുമ്പ് നടത്തിയതാണെങ്കിലും അത് ഇന്നും തുടരുന്നുവെന്നത് ഖേദകരമായ വസ്തുതയാണ്.

66. കേന്ദ്ര സർക്കാരിനും സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾക്കും കോടതി താഴെപ്പറയുന്ന നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു:

എ. ആരോഗ്യ കുടുംബക്ഷേമ മന്ത്രാലയം രൂപീകരിച്ച മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ എല്ലാ സർക്കാർ, സ്വകാര്യ ആശുപത്രികൾക്കും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അത് കൃത്യമായി പാലിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഉറപ്പാക്കുക.

ബി. ലൈംഗികാതിക്രമത്തിനും ബലാത്സംഗത്തിനും ഇരയായവരെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കേണ്ട ഉചിതമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതിന് ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകർക്ക് വേണ്ടി വർക്ക്ഷോപ്പുകൾ നടത്തുക; ഒപ്പം

സി. ലൈംഗികാതിക്രമത്തിനും ബലാത്സംഗത്തിനും ഇരയായവരെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങളിലൊന്നായി "ടു-ഫിംഗർ ടെസ്റ്റ്" അല്ലെങ്കിൽ പെർ - വജിനം പരിശോധന നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കു, മെഡിക്കൽ കോളേജുകളിലെ പാഠ്യപദ്ധതി പുനരവലോകനം ചെയ്യുക.

67. ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ ആരോഗ്യ കുടുംബക്ഷേമ മന്ത്രാലയ സെക്രട്ടറിക്ക് കൈമാറും. അദ്ദേഹം ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ പകർപ്പുകൾ ഓരോ സംസ്ഥാനത്തെയും പ്രിൻസിപ്പൽ സെക്രട്ടറിക്ക് (പൊതുജനാരോഗ്യ വകുപ്പ്) കൈമാറും. ഓരോ സംസ്ഥാനത്തെയും ആരോഗ്യ വകുപ്പുകളിലെ പ്രിൻസിപ്പൽ സെക്രട്ടറിമാർ ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ ഭാഗം ഇ യിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഓരോ സംസ്ഥാനത്തെയും ആഭ്യന്തര വകുപ്പ് സെക്രട്ടറിമാർ ഇത് സംബന്ധിച്ച് ഡയറക്ടർ ജനറൽ ഓഫ് പോലീസിന് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകും. ഡയറക്ടർ ജനറൽ ഓഫ് പോലീസ് ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പോലീസ് സൂപ്രണ്ടുമാരെ അറിയിക്കും.

68. ഈ കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലംഘിച്ച് "ടു-ഫിംഗർ ടെസ്റ്റ്" അല്ലെങ്കിൽ പെർ - വജിനം പരിശോധന (ലൈംഗികാതിക്രമത്തിന് വിധേയയായെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ) നടത്തുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിയും നടപടിദൂഷ്യത്തിന് കുറ്റക്കാരനാണ്.

69. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിബന്ധനകളിന്മേൽ അപ്പീൽ അനുവദനീയമാണ്.

70. തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ തീർപ്പാക്കിയതായി കണക്കാക്കും.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.
(സഹായിച്ചത് : ദീപക് പൻവാർ, എൽസിആർഎ)